

KRONIKA MĚSTA
DOMAŽLICE

1998

I. OBYVATELSTVO

MATRIČNÍ ZPRÁVA

V roce 1998 se v domažlické porodnici narodilo 333 dětí, 161 chlapců a 172 děvčat.

Domažlickým občankám se narodilo 85 dětí, 47 chlapců a 38 děvčat.

119 snoubeneckých párů uzavřelo manželství - 85 párů na úřadě, 34 sňatků bylo církevních.

V Domažlicích zemřelo celkem 362 osob, z toho 164 mužů a 198 žen. Domažličanů zemřelo 94.

V posledních letech stále klesá porodnost. Od počátku devadesátých let v naší zemi více lidí umírá, než se rodí. Domažlice nejsou výjimkou.

II. MĚSTSKÁ SPRÁVA

33. zasedání městského zastupitelstva

14. ledna 1998 v 16 hodin v zasedací místnosti městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Směna pozemků v zahradnictví Bořice
3. Žádost o prodej části pozemku č. 2311/8 katastrální území Domažlice
4. Odkoupení části pozemku č. 3749/1 - autobusová zastávka v Masarykově ulici
5. Odkoupení části pozemku č. 2311/1 katastrální území Domažlice
6. Doplnění smlouvy o pronájmu - Domažlický stavební podnik - odvolání
7. Zrušení vyhlášky o zásadách provádění servisu a odečtové činnosti v objektech osazených měřicí a regulační technikou tepla a teplé užitkové vody (TUV)
8. Přísedící pro krajský soud
9. Založení obecně prospěšné společnosti In - line klubu
10. Různé
11. Usnesení, závěr

34. zasedání městského zastupitelstva

11. února 1998 v 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Umístění areálu In - line klubu
3. Stanovisko k možnosti prodeje areálu bývalé kotelny v Havlíčkově ulici čp. 6
4. Odkoupení pozemku č. 964ú15 katastrální území Domažlice
5. Změna usnesení č. 378/1997
6. Různé
7. Usnesení a závěr

35. zasedání městského zastupitelstva

březen 1998 v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Na programu bylo projednávání a schválení rozpočtu na rok 1998

36. zasedání městského zastupitelstva

22. dubna 1998 v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Petice proti výši prodejních cen bytů
3. Změna rozpočtu 1998
4. Vyhláška o provozování hracích přístrojů - doplnění
5. Prodej pozemku č. 2829/48 katastrální území Domažlice
6. Převod vodovodního řadu do vlastnictví města na pozemku č. 2391/2 České pojišťovny a.s. Domažlice
7. Prodej pozemku č. 1619/12 katastrální území Domažlice
8. Prodej pozemku pod objektem čp. 506 a ppč. 2660/38 v hruškově ulici v Domažlicích
8. Baldovská čp. 19, Domažlice - nabídka koupě
9. Návrh na zrušení usnesení č. 430/97
10. Prodej části ppč. 2772/1 katastrální území Domažlice
11. Prodej části ppč. 657/1 katastrální území Domažlice
12. Prodej části stp. č. 20 katastrální území Domažlice
13. Odkoupení objektu bývalé vodárny - st. p. č. 1203 katastrální území Domažlice
14. Různé
15. Usnesení a závěr

37. zasedání městského zastupitelstva

20. května 1998 v 16 hodin v zasedací místnosti městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Schválení převodu akcií
3. Žádost sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých
4. Doplnění vyhlášky č. 20/1997 o čistotě a veřejném pořádku v Domažlicích
5. Vyhláška o stání motorových vozidel na místních komunikacích - informace
6. Vyhláška o stanovení cen parkovného a parkovacích karet
7. Rekultivace skládky Havlovice
8. Směna části ppč. 4803/2 katastrální území Domažlice
9. Odkoupení části pozemku č. 1120/2 v katastrálním území Česká Kubice
10. Prodej části pozemku č. 3486/1 katastrální území Domažlice
11. Majetkové vypořádání areálu dopravního hřiště v Domažlicích
12. Různé
13. Usnesení a závěr

38. zasedání městského zastupitelstva

17. června 1998 v 16 hodin v zasedací místnosti městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Změna rozpočtu pro rok 1998
3. Žádosti organizací o finanční příspěvek
4. Prodej části pozemku č. 2760/2 katastrální území Domažlice
5. Prodej pozemku 2660/35 katastrální území Domažlice
6. Prodej části ppč. 5167/2 katastrální území Domažlice
7. Směna částí pozemků č. 388 a 389/1 v katastrálním území Havlovice za pozemek č. 1275/15 v katastrálním území Újezd.
8. Rozpočtové opatření
9. Doplnění vyhlášky č. 20/1997 o čistotě a veřejném pořádku v Domažlicích
10. Různé
11. Usnesení a závěr

39. zasedání městského zastupitelstva

19. srpna 1998 v 16 hodin zv zasedací místnosti městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Stanovení počtu členů městského zastupitelstva
3. Různé
4. Usnesení a závěr

40. zasedání městského zastupitelstva

9. září 1998 v 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Žádost o příspěvky organizacím
3. Prodej části ppč. 962/2 katastrální území Domažlice
4. Prodej části ppč. 4827/3 katastrální území Domažlice
5. Prodej části ppč. 853/11 katastrální území Domažlice
6. Prodej stavební parcely č. 638 katastrální území Domažlice
7. Prodej části ppč. 1859 katastrální území Domažlice
8. Zpráva o hospodaření města a plnění rozpočtu za první pololetí roku 1998
9. Žádost obyvatel domu Pelnářova 393 o odprodej bytů do soukromého vlastnictví
10. Petice podnikatelů k výši poplatku za předplatitelskou parkovací kartu
11. Doplnění ceníku parkovného a parkovacích karet
12. Různé

13. Usnesení a závěr

41. zasedání městského zastupitelstva

7. října 1998 v 16 hodin v zasedací místnosti městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Vyhláška o nakládání s komunálním a stavebním odpadem
3. Majetkové vypořádání autobusového nádraží v Masarykově ulici v Domažlicích
4. Prodej pozemku č. 4860/1 katastrální území Domažlice
5. Prodej pozemků pro stavby přeložky silnice I/26 Česká Kubice - Folmava - II. stavba
6. Výstavba 48 bytových jednotek na Kozinově poli
7. Různé
8. Usnesení a závěr

42. zasedání městského zastupitelstva

11. listopadu 1998 v zasedací místnosti městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Vyúčtování vavřínecké pouti 1998
3. Prodej pozemku č. 638/1 katastrální území Domažlice
4. Směna pozemků
5. Odkoupení pozemku v lokalitě na Vavřinci
6. Odkoupení pozemku č. 2660/3 katastrální území Domažlice
7. Prodej části ppč. 4827/3 katastrální území Domažlice
8. Prodej části ppč. 2311/1 katastrální území Domažlice
9. Žádost o přehodnocení ceny pozemku
10. Prodej části ppč. 962/2 katastrální území domažlice
11. Prodej pozemků pro stavbu přeložky silnice I/26 Česká Kubice - Folmava, II. stavba
12. Bezúplatný převod pozemků - změna usnesení
13. Odměny pro neuvolněné členy městského zastupitelstva, předsedy a členy komisí a oddávající
14. Různé
15. Usnesení a závěr

Ustavující zasedání městského zastupitelstva pro volební období 1998 - 2002

26. listopadu 1998 v 18 hodin ve velkém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Volba komise pro ověření platnosti voleb
2. Slib členů zastupitelstva
3. Volba pracovních orgánů
4. Volba starosty města
5. Volba zástupce starosty
6. Volba ostatních členů městské rady
7. Různé
8. Usnesení a závěr

V první části řídil jednání zastupitelstva nejstarší zvolený zastupitel pan Václav Jansa. Nově zvolení členové zastupitelstva nejprve složili do jeho rukou slib zastupitele. Následovala volba členů volební a návrhové komise.

Čtvrtým bodem jednání byla volba starosty města. Navrženi byli pan Jan Látka, ČSSD, pan Jiří Regal, ODS a pan Václav Bufka, Unie svobody.

Starostou města byl zvolen pan Jan Látka, který získal 15 hlasů.

Pana Jiřího Regala volili čtyři a pana Václava Bufku dva zastupitelé.

Na závěr volby předal pan Václav Jansa nově zvolenému starostovi řízení zasedání.

Starosta pan Látka pak přistoupil k volbě zástupce starosty. Navrhl, aby pro příští volební období byl volen jeden zástupce starosty. Zastupitelé vyslovili s jeho návrhem souhlas. Jako zástupci starosty byli navrženi pan Jiří Regal a pan Jiří Herbrik.

Zástupcem starosty byl 12 hlasy zvolen pan Jiří Herbrik.

Pan Jiří Regal získal 8 hlasů, jeden odevzdaný hlas byl neplatný.

Do sedmičlenné městské rady byli dále zvoleni:

PeaDr. Pavel Schleiss	21 hlasů
Libor Kubů	19 hlasů
Jaroslav Bauer	18 hlasů
Jiřina Eretová	16 hlasů
Václav Jansa	15 hlasů

Řízení městské policie převzal zástupce starosty pan Jiří Herbrik.

2. zasedání městského zastupitelstva

16. prosince 1998 v 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

1. Volba pracovních orgánů

2. Schválení jednacího řádu městského zastupitelstva
3. Volba členů okresního shromáždění
4. Žádost střeleckého oddílu mládeže SKPP Domažlice
5. Žádost pěveckého sboru Čerchovan Domažlice
6. Prodej ppč. 970/1 katastrální území Domažlice
7. Prodej části ppč. 228 katastrální území Havlovice
8. Převod pozemků společnosti FUN SPORT CLUB Domažlice
9. Poplatek za užívání veřejného prostranství
10. Objekt Heldovna, čp. 19, Baldovská ulice
11. Čestné občanství města Domažlic
12. Různé
13. Usnesení, závěr

Členy okresního shromáždění byli zvoleni:

starosta pan Jan **Látka**

Jiří Herbrik	19 hlasů
Jaroslav Bauer	18 hlasů
Jiří Muchka	18 hlasů
Zdeňka Kozová	17 hlasů
Josef Pitter	16 hlasů
Vladimír Vecka	16 hlasů
Jiřina Eretová	16 hlasů
Václav Bufka	15 hlasů

Podrobnější údaje jsou zachyceny v zápisech ze zasedání městského zastupitelstva, které jsou přílohou tohoto kronikářského záznamu.

III. HOSPODAŘENÍ MĚSTA

ROZPOČET

	rozpočet (v tisících Kč)	skutečnost	%
P ř í j m y			
Daň z příjmů fyzických osob (závislá činnost)	17,000,-	15,618.097,-	92
Daň z příjmů fyzických osob (samostatná činnosti)	18,000,-	19,383.071,-	108
Daň z příjmů právnických osob	13,000,-	13,139.612,-	101
Správní poplatky	1,650,-	2,673.754,-	162
Poplatky za vypouštění škodlivin	-	24.050,-	
Odvody za odnětí zemědělské půdy (vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu)	-	6.292,-	
Poplatek ze psů	-	129.024,-	
Poplatek za užívání veřejného prostranství	4,442,-	5,411.857,-	122
Poplatek ze vstupného	-	24.861,-	
Poplatek z ubytovacích kapacit	-	52.684,-	
Poplatek za provoz výherních přístrojů	1,650,	1,725.386,-	105
Daň z nemovitostí	4,000,-	5,986.619,-	150
Splátky půjček od obyvatelstva	-	892.691,-	
Neinvestiční příjmové dotace ze státního rozpočtu	2,278.4	2.278.375,-	100
Neinvestiční dotace za státního rozpočtu vyrovnávací	8,800.1	8,800.100,-	100
Neinvestiční dotace přijaté od obcí	1,410.6	1,175.630,-	83
neinvestiční dotace od regionu	390.2	390.200	100
Ostatní investiční dotace ze státního rozpočtu	26,850,-	26,850.000,-	100
Příjmy z prodeje akcií	6,700,-	6,724.000,-	100
Dotace ministerstva zemědělství na obnovu lesa	278.6,-	278.616,-	100

Komunikace - doprava	-	30.210,-	
Školní stravování	1,689.7	1,692.021,-	100
Základní umělecká škola	727.4	727.425,-	100
Záležitosti kultury	1,411.4	754.459,-	53
Plavecký bazén a koupaliště	2,383,-	2,383.233,-	100
Předplatné nájmu	25,344,-	14,058.058,-	55
Předplatné nájmu Kavkaz (vestavba)	300,-	257.100,-	87
Pohřebnictví	60,-	84.924,-	141
Ostatní služby	330,-	300.000,-	91
Svoz komunálního odpadu	2,900,-	2,955.155,-	102
Veřejná zeleň	2,000,-	2,091.444,-	105
Dětské jesle	.. 60,-	57.027,-	95
Bezpečnost a veřejný pořádek	1,000,-	1,027.584,-	103
Činnost místní správy	2,802,-	6,255.633,-	250
Příjmy z úroků	-	716.601,-	
Příjmy z finančních vypořádání	47.6,-	52.047,-	
Výsledek finančního vypořádání roku 1997	1,446.7,-	1,446,700,-	100
Úvěry	10,000,-	9,987.500,-	99
Příjmy celkem	158,951.7,-	156,442.140,-	98

V ý d a j e

Celospolečenská funkce lesa 278.6,- 278.616,- 100

Silnice 4.905,- 3.581.738,- 73

Z toho: opravy komunikací ve městě 1,368.891,- Kč a komunikace u kasáren 2,215.847,- Kč.

Provoz veřejné silniční dopravy 690,8 464.883,- 67

Úhrada místní a příměstské dopravy, příspěvek na linku Domažlice - Česká Kubice ve výši 40.800,- Kč.

Odvádění a čištění odpadních vod 2,689.2 2,391.547,- 89

Financování inženýrských sítí na Nevolicím vrchu, vybudování plynové přípojky v Hruškově ulici, kontrola kvality vod v Havlovicích.

Mateřské školy 1,438.3,- 1,312.239,- 91

Úhrada provozních nákladů školek.

Základní školy	3,488,-	3,488.957,-	100
Jde o provozní náklady škol: Základní škola Komenského 17 - 1,865.000,- Kč Základní škola Msgre Staška - 1,612.270,- Kč Obcím převedeno na základě smluv 11.687,- Kč			
Zvláštní škola	101.4,-	81.815,-	81
Školní stravování	1,230.4,-	1,220.042,-	99
Jde o příspěvky na financování stravování dětí v základních a mateřských školách			
Základní umělecká škola	738.8,-	738.401,-	100
Knihovna Boženy Němcové	2.417,-	2.417.000,-	100
Záležitosti kultury	4.800.3	3,801.387,-	79
Z toho: dotace městskému kulturnímu středisku 3,499.376,- Kč, výdaje na kulturní akce v rámci města 34.521,- Kč, cyklotrasy 109.206,- Kč.			
Obnova kulturních památek	4,842.1,-	4,690.220,-	97
Z toho: obnova Chodského hradu 3.201.980,- Kč, oprava brány 646.200,- Kč (včetně dotace z Programu regenerace městských památkových rezervací Ministerstva kultury ČR ve výši 292 tisíc Kč), příspěvky města majitelům domů - nemovitých kulturních památek - v městské památkové rezervaci: 577.500,- Kč.			
Plavecký bazén a koupaliště	5,321.1	5,162.162,-	97
Náklady na provoz bazénu: 4,778.932,- Kč, provoz koupaliště Babylon: 383.229,- Kč			
Reha centrum	107,-	107.000,-	100
Dětské jesle	820.7	794.694,-	97
Bytové hospodářství	53.181,-	46.854.808,-	88
Z toho: rekonstrukce 77 bytových jednotek v nových kasárnách 30,349.946,- Kč a dotace ze státního rozpočtu 10,640 tisíc Kč, výstavba 51 bytových jednotek na Kozinově poli 14.880.003,- Kč a dotace ze státního rozpočtu 14.250 tisíc Kč. Na			

vestavbu 4 bytových jednotek a na změnu bývalé základní školy a poté družiny na Kavkaze (naproti prodejně) na dvě bezbariérové bytové jednotky dal městský rozpočet 1,000.000,- Kč. Na dostavbu 77 bytů v bývalých "nových kasárnách", do kterých se už v tomto roce nastěhovali nájemníci, si město vzalo úvěr u Volksbank a.s. Posléze částka 624.859,- Kč jsou náklady spojené s údržbou některých budov v majetku města a pojistné za budovy mimo bytový fond.

Veřejné osvětlení	2,594.4	2.479.043,-	96
--------------------------	---------	-------------	----

Pohřebnictví	310,-	197.816,-	64
---------------------	-------	-----------	----

Územní plánování	325,-	178.500,-	56
-------------------------	-------	-----------	----

Komunální služby	3,603.5	3,249.362,-	90
-------------------------	---------	-------------	----

Z toho náklady na dopravu v technických službách 1,594.636,- Kč, na správu technických služeb 1,466.557,- Kč a na ostatní služby 188.169,- Kč.

Sběr a odvoz komunálního odpadu	17,879.7	12,451.464,-	69
--	----------	--------------	----

Největším nákladem jsou poplatky za ukládání odpadu na skládce Lazce: 3,658.005,- Kč. Rekultivace skládky Havlovice činila 4,623.784,- Kč. Monitorování havlovické skládky stálo 493.650,-. Zbytek jsou provozní náklady svozu odpadu.

Dekontaminace a čištění půdy	163.1	163.128,-	100
-------------------------------------	-------	-----------	-----

Jedná se o čištění spodních vod v Panském dvoře.

Péče o veřejnou zeleň a čistotu v obci	3,683.1	3,439.436,-	93
---	---------	-------------	----

Čištění města: 1,548.137,- Kč, údržba veřejné zeleně: 1,891.298,- Kč.

Sociální dávky	3,570,-	3,648.264,-	102
-----------------------	---------	-------------	-----

Patří sem výplata sociálních dávek starým občanům, pomoc rodině a pomoc zdravotně postiženým spoluobčanům.

Odškodnění podle NV 165/97 Sb.	644.4	701.875,-	
---------------------------------------	-------	-----------	--

Domovy a penziony pro důchodce	2,746.7	2,942.437,-	
---------------------------------------	---------	-------------	--

Příspěvek na provoz penzionu: 2.610.000,- Kč. Překročení rozpočtu o 195.737,- Kč způsobila nutnost dokončení terénních úprav kolem penzionu.

Sociální pomoc v souvislosti s živelní

pohromou (finanční pomoc obci Bohdíkov na Moravě)	250.000		
Městská policie	6,019.3	5,432.571,-	90
Požární ochrana	247.2	249.623,-	101
Místní zastupitelské orgány Úhrady poslancům městského zastupitelstva.	1,146.6	1,151.351,-	101
Volby komunální a parlamentní	464,-	464.110,-	100
Činnost místní správy Jsou to náklady na provoz správy města a sekretariátu.	13,218,-	12,073.235,-	91
Úroky z úvěrů	4,436.5	4,436.568,-	100
Příspěvky organizacím Příspěvky kulturním, humanitárním a sportovním sdružením a spolkům.	107,-	107.000,-	100
Rozpočtové rezervy	- 1,680,-		
Mylné platby		163.930,-	
Odvody do státního rozpočtu z vypořádání 1997		34.861,-	
Úhrada splátek úvěrů	12,423.5	12,589.089,-	101
Výdaje celkem	158,957.7	143,789.172,-	90

ÚVĚRY MĚSTA K 31.12.1998

úvěr celkem			
- účel	splaceno k 31. 12.	zbývá splatit	
Sportovní hala			
8,600.000,-	8,600.000,-	-	
Rekonstrukce ČOV			
10,000.000,-	7.600.000,-	2,400.000,-	
Rekonstrukce inženýrských sítí v městské památkové rezervaci			
6,300.000,-	2,800.000,-	3,500.000,-	

Dostavba penzionu			
9,000.000,-	4,200.000,-	4,800.000,-	
Plynová kotelna v základní škole Komenského 17			
4,100.000,-	1,000.000,-	3,100.000,-	
24 bytových jednotek na Kozinově poli			
6,922.000,-	4,280.000,-	2,642.000,-	
Rekonstrukce Dukelské ulice			
3,150.000,-	450.000,-	2,700.000,-	
77 bytových jednotek v "nových kasárnách"			
10,000.000,-	9,364.525,-	635.475,-	
=====			
Stav k 31. 12. 1998			
celkem úvěry	58,072.000,- Kč		
splaceno	38,294.465,- Kč		
zbývá splatit	19,777.475,- Kč		

IV. MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ

SPRÁVA NEMOVITOSTÍ MĚSTA DOMAŽLICE

Správa nemovitostí zajišťovala také v tomto roce několik investičních akcí.

V září začala generální oprava dolejší gotické brány, výstavba 51 bytů na Kozinově poli a přestavba bývalé školní družiny ve Škroupově ulici 476 (Kavkaz) na dvě bytové jednotky.

V srpnu začaly stavební práce na půdní vestavbě 4 bytových jednotek včetně generální opravy celého domu v Mánesově ulici čp. 204. V Havlíčkově ulici čp. 6 zajišťovala správa nemovitostí demolici komínu po bývalé kotelně.

TECHNICKÉ SLUŽBY

V roce 1998 měly technické služby příjem 5,331.523,- Kč.

Vydání: 17,177.660,- Kč, z toho 482.653,- Kč šlo na údržbu komunikací ve městě.

V technických službách pracovalo v tomto roce 51 lidí, jejich mzdy činily 4,621.098,- Kč.

Na základě příkazu zřizovatele (města) se technické služby snažily maximálně šetřit na provozních nákladech.

V roce 1998 pokračovala rekultivace skládky Havlovice nákladem 4,623.784,- Kč, kterou zajišťuje podnik Agrostav Horšovský Týn. Na skládce v Havlovicích pokračoval i monitoring.

Na křižovatce u škol v Poděbradově ulici obnovily technické služby nákladem 228.186 dosavadní starší světelnou signalizaci.

Důležitou stavební akcí, která přinesla podstatné zlepšení vstupu do městské památkové rezervace, byla demolice objektu u pošty a rozšíření chodníku kolem barokního domu p. G. Jirotky za 192.839,- Kč.

Součástí technických služeb je
městské zahradnictví.

Městští zahradníci pečují - a už tradičně úspěšně - o pěkný vzhled všech

zelených ploch ve městě. Jsou to 4 parky o rozloze 31.720 m² a ostatní travnaté plochy s rozlohou 174.860 m².

Hanův park 26.200 m²

Steidlův park	2.170 m ²
Příhodův park	..1.580 m ²
parčík u muzea J. Jindřicha	1.770 m ²

Mimo výsadby květinových rabat, péče o stromy a keře v parcích a jinde ve městě, patří k práci městských zahradníků také sekání zelených ploch a úklid a odvoz posekané trávy. Na sídlištích si do roku 1990 sekali trávu většinou sami jejich obyvatelé. Se zvyšováním nájemného už lidé nejsou ochotni tyto služby zajišťovat vlastními silami, a tak péče o trávníky v celém městě přešla plně na technické služby. Na sídlištích sekají trávu dvakrát až třikrát ročně, na průtazích městem třikrát až čtyřikrát a v parcích pětkrát až šestkrát za rok.

V letošním roce posekali navíc městští zahradníci trávu ve třech mateřských školách a položili 800 m² nového trávníku v budoucím parčíku pod Chodským hradem.

Na úpravu záhonů a květinových mís ve městě spotřebují zahradníci v průměru 20.000 rostlin.

Během celého roku pak dělají další zahradnické práce: stříhají keře a živé ploty v parcích i na sídlištích, upravují koruny stromů, kácejí suché stromy, připravují květinovou výzdobu pro obřadní síň na svatby, vítání občánků, předávání maturitních vysvědčení a na předávání Jánského plaket dobrovolným dárcům krve.

Domažličtí městští zahradníci si svojí kvalitní prací získali dobré jméno mezi zahradníky jiných měst, všeobecně jejich práci chválí i návštěvníci Domažlic. Škoda, že to, co pěstují mnohé měsíce a léta, dokáží vandalové, kterých na sídlištích i v parcích řadí stále víc, zničit během několika minut. A protože se obvykle nezjistí, kdo záhony či keře poškodil, zůstávají vesměs nepotrestáni.

MĚSTSKÉ LESY

Rok 1998 byl čtvrtým rokem platnosti Lesního hospodářského plánu. Těžba dřeva činila 19.825 plnometrů. 54% z toho bylo dříví, vytěženého v důsledku kalamit (10.763 plnometry).

Městské lesy přesně dodržují plánovaný podíl výsadby melioračních a zpevňujících dřevin, zejména buku a jedle. V dodávkách dříví se mírně, o 6%, snížil podíl exportu.

Od roku 1999 budou městské lesy přebírat péči o městskou zeleň a od letošního srpna převzaly péči o budoucí park pod Chodským hradem, včetně všech rekonstrukčních prací.

Letos lesy ukončily rozsáhlou opravu lesovny Česká Kubice, kde nově vznikly dva byty a inspekční pokoj. Pro manipulační sklad koupily lesy čelní nakladač

VOLVO. Hezký dárek připravily i pro domažlické občany - znovu otevřely rybárnu v Hanově parku a zahájily v ní předvánoční prodej ryb. Ryby prodávali zaměstnanci lesů v průběhu prosince i přímo na náměstí, před budovou radnice.

PLAVECKÝ BAZÉN

Plavecký bazén se těší stále stejné oblibě, i když návštěvnost v posledních dvou letech ve srovnání s lety předchozími trochu poklesla. Vstupné do bazénu činí za 1 hodinu pro dospělé 20,- Kč a pro děti 10,- Kč, permanentky na 10 použití stojí 180,- Kč.

Plavecká škola

pro děti působí při bazénu už od března 1981. V následujících letech pak pracuje vždy přes celý školní rok. Tenkrát při jejím zahájení ji navštěvovaly děti z okresů Domažlice, Klatovy a z části okresu Tachov. Od roku 1996 ji navštěvují jen děti z okresu Domažlice (Klatovy už mají bazén svůj). Přicházejí sem už žáčci z mateřských škol. Ti se samozřejmě seznamují s vodou a se základy plavání v malém bazénu. Pro děti 2. -5. tříd základních škol pak plavecká škola připravuje výuku plavání a pro ty, které už plavat umějí, zdokonalovací kurs. Výuka představuje deset hodin v každé třídě, tedy za čtyři roky 40 hodin. Probíhá vždy dopoledne. Začíná se od základů, ve čtvrté třídě by už žáci měli zvládnout dva základní plavecké styly - prsa a znak, v 5. třídě cvičí potápění. Děti přicházejí do bazénu v rámci hodin tělocviku. Cena kursu za rok a žáka je 3.000- 3.100 Kč. Tyto náklady platí školský úřad, děti z mimodomažlických škol přispívají na dopravu.

Zřizovatelem plavecké školy je Tělovýchovná jednota Jiskra Domažlice. Vedoucí školy je paní Anna Faitová, spolu s ní pracují ve škole ještě tři učitelky plavání. Jejich zaměstnavatelem je Jiskra Domažlice, mzdové náklady hradí školský úřad.

Do bazénu přicházejí v hodinách tělesné výchovy i starší děti a středoškoláci. Ti sem vesměs chodí na přezkušování z plavání a pro plnění časových limitů, které jsou součástí klasifikace z tělesné výchovy.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO (MKS)

Městské kulturní středisko pozvalo v tomto roce domažlické občany na 11 divadelních představení, 15 koncertů vážné hudby a 4 koncerty populární hudby. Z koncertů vážné hudby si získávají oblibu letní koncerty v rajské zahradě kláštera augustiniánů. Letos tam koncertovali Komorní orchestr Domažlice - Furth i/W, České violoncellové trio a MUSICA LUMINIS. Léto uvítaly Domažlice v letním

kině koncertem Věry Martinové a skupiny DĚDOWS. Přečasným hudebním zážitkem byl prosincový koncert skupiny LINHA SINGRS.

Třikrát do Domažlic na pozvání městského kulturního střediska zavítali léčitelé Nadace svaté Anežky z východočeské Stropnice - alternativní léčení předáváním energie se těší v Domažlicích značné popularitě.

Pro školní děti připravilo městské kulturní středisko tři dětská divadelní představení.

Městské kulturní středisko je také hlavním organizátorem Chodských slavností.

Pro předplatitele koncertních a divadelních představení vydávalo měsíčně kulturní kalendář s informacemi o kulturním životě města.

Součástí MKS je

Videopůjčovna ČAKAN

Vznikla v dubnu 1989. Její první vedoucí byla paní Ljuba Hašková. Od roku 1994 vede videopůjčovnu Petra Plzenská. První prostory měla videopůjčovna v hale kina na místě bývalého bufetu. V roce 1995 se přestěhovala do jedné malé místnosti při vchodu do sálu městského kulturního střediska a posléze, v roce 1996, přešla do prostor městské informační služby, které vznikly opětovným spojením té části bývalé kavárny Slavie, která kdysi patřila Lidovému domu, s budovou městského kulturního střediska v čp. 1, náměstí Míru.

Videopůjčovna používá jako svůj znak krtečka ze známého dětského animovaného seriálu. V tomto roce měla 1792 abonentů, kteří si půjčili 3.592 videokazet. Nejvíce se půjčují populární filmy z kin: letos je to například Armagedon, Titanic, Zachraňte vojína Ryana. Zákazníci mají možnost rezervovat si videokazetu na určitý den. Poplatek za půjčení kazety je od 12,- do 30,- Kč na den. Videopůjčovna půjčuje zdarma kazety se správnou životosprávou pro lidi s cukrovkou. V současné době má videopůjčovna MKS 690 titulů všech žánrů. Ve videotéce jsou i kazety pro děti a nechybí ani klasika pro dospělé - Hamlet, Bible, Doktor Živago, Hemingway a další. Půjčovna používá videokazety (nosiče) firem Bonton Home Video, Hollywood Classic Entertainment, Davay, Warner Home Video, Centrum českého videa. Kazety objednává u dodavatelů přes Internet.

V obecní knihovně v Klenčí pod Čerchovem otevřela videopůjčovna městského kulturního střediska pobočku, kde měsíčně obměňuje 100 kazet. Tuto pobočku vede klenečská knihovnice paní Ivana Krajčíková.

Městská informační služba

působí od roku 1995. Pracovala zde jedna pracovnice městského úřadu. Od roku 1996 patří informační služba pod městské kulturní středisko. V současné době má dvě pracovnice. Nejvíce napilno má informační služba v letních měsících - během

června až září ji navštíví v průměru 2.000 lidí. Nejčastěji žádají informace o ubytování, o kulturních a společenských akcích, o historických objektech v Domažlicích, o vlakových a autobusových spojích, o poskytování služeb (obchody, kadeřníci, směnárny). Časté jsou rovněž dotazy na to, jak se orientovat ve městě - názvy ulic a městských čtvrtí.

V zimních měsících, kdy nápor žadatelů o informace není tak velký, pracuje středisko na rozšíření databáze.

V informačním středisku je i celoroční předprodej vstupenek na akce, pořádané městským kulturním střediskem.

KNIHOVNA BOŽENY NĚMCOVÉ

Městská knihovna Boženy Němcové vlastnila v roce 1998 68.926 knih a 4.381 audiovizuálních dokumentů (gramofonové desky, magnetofonové nahrávky, CD, videokazety). Během roku nakoupila 1.464 nových knih a 112 audiovizuálních dokumentů (zkratkou: AV dokumenty).

2.147 zapsaných čtenářů, z toho 633 dětí, si půjčilo celkem 84.779 knih a AV dokumentů.

Za dvanáct měsíců roku knihovna evidovala celkem 24.121 návštěvníků.

Podle statistiky knihovnických služeb v našem městě za uplynulé tři roky se zdá, že se úbytek čtenářů, zaznamenaný po roce 1990, zastavil a že do knihovny začíná opět stále více lidí nacházet cestu.

Pro svoje čtenáře a celou domažlickou veřejnost připravuje knihovna i řadu vzdělávacích, kulturních a informačních akcí. V tomto roce uskutečnila pro všechny věkové kategorie čtenářů 156 přednášek a besed (z toho 126 pro děti), 105 výstav. Vydala 147 informačních letáků k různým tématům a propagačních materiálů o knihách a o knihovně, jako jsou Kalendárium významných regionálních osobností, občasník Informace k nezaplacení, publikace Co se o nás píše a podobné.

Oblibu si získaly i knihovnické burzy, na kterých knihovna prodává vyřazené knihy a časopisy.

V současné době pracuje v knihovně 10 zaměstnankyň - osm odborných pracovníků a dvě uklízečky, uklízečky každá na poloviční pracovní úvazek.

Rozpočet knihovny činil v roce 1998 2,425.033,- Kč. Na nákup knih vydala knihovna celkem 212.166,- Kč, předplatné novin a časopisů stálo 75.678,- Kč.

Domažlická městská knihovna drží krok s dobou a postupně, podle svých omezených finančních možností, přechází na počítačové zpracování knihovnických fondů i výpůjčního protokolu. Automatizace zrychluje a zkvalitňuje práci knihovny. Tak knihovnický program LANIUS jí mimo jiné umožňuje i rozšířené

služby čtenářům. Například v případě, že čtenář žádá knihu, kterou knihovna nemá ve vlastním fondu, může prostřednictvím tohoto programu zjistit, ve které knihovně okresu i mimo okres požadovanou knihu mají. To pak urychlí její výpůjčku pro žadatele formou meziknihovní výpůjční služby. Počítačové zpracování dat umožňuje zkvalitnit budování informačního aparátu.

V. POLITICKÝ ŽIVOT

Letošní rok by se s trochou nadsázky dal nazvat rokem všestranně volebním. Volební kolotoč odstartovala v lednu volba presidenta republiky, následovaly předčasné parlamentní volby, pak volby komunální a první kolo voleb třetiny Senátu a posléze druhé kolo senátních voleb.

Volba presidenta republiky proběhla 20. ledna. Presidentem byl většinou jednoho hlasu zvolen ve druhém kole opět Václav Havel.

VOLBY DO ZASTUPITELSKÝCH SBORŮ

Mimořádným parlamentním volbám, konaným v pátek 19. června od 14. do 22 hodin a v sobotu 20. června od 7 do 14 hodin, předcházela volební kampaň, která měla někdy dost daleko do obsahově seriózního volebního boje. Spíše než kvalitou volebních programů oslňovaly jednotlivé strany volebními showe s populárními umělci a vypouštěním kdejakých klepů, které se jim na protivníky podařilo sehnat. Tvrdí se, že tomu tak je všude ve světě, nejen u nás. Snad ano.

Naštěstí v Domažlicích byla situace vcelku klidná. I do našeho města zajížděli lídři jednotlivých volebních stran, slibovali leccos splnitelného i nesplnitelného, lidé je vyslechli a asi si mysleli své. Účast na předvolebních schůzích nebyla nijak vysoká. Jediné dvě místní "aférky" se týkaly porušení dohody politických stran, že nebudou vyvěšovat velkoplošné bilbordy. Republikánská strana si i v Domažlicích velkoplošnou reklamu vyvěsila a na protesty spoluobčanů nijak nereagovala. V budově pošty, tedy prozatím státní budovy, v přízemí před vstupem k přepážkám se zase objevil volební portrét Václava Klause (ODS). Na stížnosti občanů a dotazy, zda nejde o porušení volebního zákona (plakátek tam totiž visel ještě i ve volebních dnech a po nich) pošta odpověděla, že tuto plochu pronajala jisté reklamní agentuře a co si tam agentura vyvěsí, je jen její věc.

Z více než sedmdesáti politických stran a politických hnutí, které vstoupily do voleb, působí přímo v našem městě osm stran a volebních uskupení: Česká strana národně sociální, Česká strana sociálně demokratická, Důchodci za životní jistoty, Komunistická strana Čech a Moravy, Křesťanská a demokratická unie Československá strana lidová, Občanská demokratická strana, Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa a Unie svobody. Voliči také vybírali ponejvíce mezi těmito stranami. V Domažlicích, jako ve většině obcí okresu, zvítězila sociální demokracie, která získala největší počet hlasů i v celé

republice. V našem městě skončila na druhém místě Občanská demokratická strana a na třetím místě Komunistická strana Čech a Moravy.

Západočeský volební lídr Unie svobody a domažlický občan PhDr. Stanislav Volák byl zvolen za svoji stranu poslancem parlamentu.

Senátní volby se našeho obvodu netýkaly, volilo se v místech, kde byli senátoři voleni na dva roky, senátor za obvod Domažlice - Klatovy je volen na čtyři roky.

Do **komunálních voleb** vstoupilo v Domažlicích 10 stran a uskupení. Na jejich kandidátkách bylo 187 kandidátů na zastupitele. Volilo se 21 členné městské zastupitelstvo, kandidátky tedy mohly mít nejvíce 21 lidí, obě republikánské strany měly ale kandidátů méně (8 a 11 členná kandidátka). O mírnou volební senzaci se postarala Česká strana národně sociální, která postavila kandidátku převážně ze studentů. Průměrný věk jejích kandidátů byl 25 let. Někteří lidé nad touto kandidátkou trochu kroutili hlavami, snad i oprávněně. Studenti přece jen nemají ještě tolik životních zkušeností a znalostí, aby mohli řídit složitý městský organismus. Nejstarším kandidátem komunálních voleb byl 84letý důchodce Václav Sokol (republikánská koalice), nejmladší kandidátkou byla 18letá studentka Lenka Červenková (Nezávislí 01).

Volební programy jednotlivých kandidujících stran a uskupení si byly dost podobné: podpora zaměstnanosti, podpora podnikání, výstavba bytů, dobré hospodaření s majetkem města, zlepšení čistoty města, zlepšování vzhledu městské památkové rezervace, zvýšení bezpečnosti ve městě, řešení dopravní situace, podpora kultury a sportu. Z jednotlivých programů bylo jasně znát, které strany mají mezi svými členy lidi, kteří už v městském zastupitelstvu a na radnici pracovali a měli tedy s řízením města a jeho potřebami určitou zkušenost. I tak ale většina volebních programů zůstala u povšechných deklarací, které čteme ve volebních programech už od roku 1990. Jednoznačně nejpropracovanější a nejkonkrétnější volební program měli sociální demokraté, kteří nezůstali jen u obecných konstatování a uváděli nejen co, ale i jak chtějí ve městě řešit.

Volební strany a jejich lídři v našem městě

(V pořadí, jaké jim bylo přiděleno losováním v městské volební komisi.)

1. Sdružení nezávislých kandidátů 01 - Zdeňka Kozová, 42 let, učitelka
2. Unie Svobody - Václav Bufka, 52 let, ředitel školy
3. Koalice Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa a Sdružení důchodců České republiky - Petr Šmejkal, 26 let, vedoucí odbytu
4. Česká strana národně sociální - Karel Kýček, 23 let, nezaměstnaný
5. Komunistická strana Čech a Moravy - Václav Jansa, 64 let, důchodce

6. Česká strana sociálně demokratická - Jan Látka, 44 let, podnikatel
7. Občanská demokratická strana - Jiří Regal, 58 let, pracovník městského úřadu
8. Republikánská unie - Pavel Janovec, 41 let, podnikatel
9. Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová - Pavel Schleiss, 47 let, psycholog
10. Sdružení nezávislých kandidátů 02 (podnikatelé) - Milan Borovička, 63 let

Volební účast nebyla ve městě nijak vysoká. K volbám přišlo pouze 49,80 % všech zapsaných voličů. Zvítězili sociální demokraté, následovaní občanskou demokratickou stranou a komunisty - tedy stejná situace, jako u parlamentních voleb.

Strana:	Počet mandátů:
Česká strana sociálně demokratická	1.115,4
Občanská demokratická strana	940,5
Komunistická strana Čech a Moravy	778,8
Unie svobody	451,0
Sdružení nezávislých kandidátů 02	387,2
Křesťanská a dem. unie - Čs. strana lidová	368,5
Sdružení nezávislých kandidátů 01	185,9
Česká strana národně sociální	159,5
Koalice Sdružení pro republiku - Sdružení důchodců	80,3
Republikánská unie	46,2

Zvolení členové městského zastupitelstva:

Strana		počet hlasů
Pořadí na kandidátce, jméno, datum narození		
Sdružení nezávislých kandidátů		
1. Zdeňka Kozová, 05. 11. 1955		642
Unie svobody		
16. Zdeněk Kovář, 20. 03. 1951		842
1. Václav Bufka		728
Česká strana národně sociální		
6. Jiřina Eretová, 18. 10. 1951		254
Komunistická strana Čech a Moravy		
1. Václav Jansa, 08. 12. 1934		938
9. Pavel Bříza, 19. 07. 1941		881
3. Václav Hruška, 06. 03. 1948		867
2. Josef Pitter, 18. 08. 1939		849

Česká strana sociálně demokratická

1. Jan Látka, 05. 04. 1954	1.400
12. Eva Tomanová, 24. 12. 1961	1.302
4. Jiří Muchka, 16. 07. 1941	1.178
3. Jaroslav Bauer, 09. 12. 1952	1.183
2. Milan Mrázek, 01. 06. 1957	999

Občanská demokratická strana

8. Oldřich Tichý, 22. 05. 1948	1.308
1. Jiří Regal, 15. 03. 1940	1.192
3. Dalibor Kubů, 20. 6. 1959	1.146
10. Vladimír Vecka, 14. 10. 1940	1.072

Křesťanská a demokratická unie- Československá strana lidová

1. Pavel Schleiss, 01. 10. 1951	686
2. Antonín Nikodém, 04. 11. 1954	471

Sdružení nezávislých kandidátů 02

3. Jiří Kozina, 31. 05. 1964	668
2. Jiří Herbrik, 21. 05. 1953	506

Pro zvolení do zastupitelstva nerozhodovalo pořadové číslo na kandidátce, ale nejvyšší počet skutečně odevzdaných hlasů pro jednotlivé kandidáty.

Ihned po oznámení výsledků voleb začala koaliční jednání "kdo a s kým". Jednání proběhlo několik, neúspěch v nich sklidila Unie svobody, díky poněkud nešťastnému vystupování svého zástupce. V neděli 22. listopadu dohodlo pět volebních stran (sociální demokraté, lidovci, národně sociální strana a obě sdružení nezávislých kandidátů) smlouvu o společném postupu v městském zastupitelstvu. Jejich společným kandidátem na starostu se stal sociální demokrat Jan Látka. Druhá nejsilnější volební strana, občanští demokraté, navrhla na místo starosty Jiřího Regala. Osamocená Unie svobody pak postavila svého protikandidáta Václava Bufku, jehož šance na zvolení byly ale od počátku malé. Jiří Regal, který neuspěl ve volbě starosty, kandidoval i na funkci místostarosty. Ani zde však nebyl úspěšný. Tím se jako vedoucí finančního odboru městského úřadu dostal do střetu zájmů a musel volit: buď odejít z úřadu a zůstat zastupitelem nebo dělat dosavadní práci a vzdát se mandátu. Jiří Regal volil druhou možnost a mandátu se vzdal. Dalším kandidátem s nejvyšším počtem hlasů byla na kandidátce Občanské demokratické strany bývalá starostka města Jaroslava Wollerová. Ta ale práci v zastupitelstvu odmítla, a tak volný mandát nakonec připadl Pavlovi Faschingbauerovi, 22. 03. 1973, 1.028 hlasů.

Kalendárium

LEDEN

RUŠNÝ ZAČÁTEK ROKU - SPORY O PRODEJNÍ MÍSTA NA NÁMĚSTÍ

Nový rok začal pro městský úřad v Domažlicích mírnou ostudou a vítanou senzací pro mnohé sdělovací prostředky, včetně reportáže v televizi Nova. Po dvouleté přestávce, vynucené rekonstrukcí sítí (voda, plyn, telefonní rozvody), rozhodlo město obnovit střeďeční trhy na náměstí (poslední trhy se na náměstí konaly ve znamení šestek - 26. 6. 1996). Kdo šel v pondělí 5. ledna a zejména pak v úterý 6. ledna kolem radnice, nestačil se divit. Podloubí bylo zastavěné desítkami židlí, židliček, které nezmizely ani v noci, ba dokonce v noci z úterý na středu jich znatelně přibýlo. Lidé, zachumlaní do dek a spacáků trpělivě čekali, někteří téměř padesát hodin nepřetržitě, na středu 7. ledna, kdy měl městský úřad začít prodávat trhová místa. Z celkem 149 trhových míst se město rozhodlo prodat 137, zbytek měl zůstat v záloze. Ve středu ráno při zahájení prodeje vzali stresovaní žadatelé radnici doslova útokem. Úředníci městského úřadu nemohli situaci sami zvládnout. Nakonec musela vstupní dveře na radnici doslova držet městská policie, na pomoc přišla i Policie ČR se služebními psy. Jen díky tomu se podařilo nápor žadatelů jakžtakž usměrnit. I tak některé scény, jako když jeden z přítomných emotivně zvýšeným hlasem obviňoval domažlickou radnici z toho, že bere jeho dětem chléb, nebo když další podezíral (nahlas a ostřejšími výrazy) úředníky, že jsou všichni podplaceni Vietnamci, byly dost šokující. A to, že se zájemci o místa až na slovní potyčky chovali relativně slušně a nepoprali se mezi sebou, byl malý zázrak. Po bitvě každý generálem, říká staré přísloví, a tak se také později vynořilo dost

nápadů a názorů na to, jak by bývalo šlo neblahé situaci zabránit. Jisté je jen jedno: úředníci městského úřadu si jednoduše neuvědomili, jak lukrativní jsou domažlické trhy (především díky blízkosti státní hranice) pro stánkové prodejce.

Průběhem prodeje míst pro stánkaře se zabývalo i první letošní zasedání městského zastupitelstva, na kterém se někteří zastupitelé dožadovali vysvětlení toho, jak mohlo k tak nedůstojné situaci dojít. Městští úředníci si stěžovali na skutečnost, že trhovci jsou velice neukáznění, arogantní, někteří dokonce agresivní. Nicméně podobná situace jako na počátku roku by se opakovat neměla, protože v budoucnu se bude už jen prodlužovat platnost v lednu prodaných permanentek.

Z prodaných 137 míst získali vietnamští obchodníci 57 míst.

HRACÍ PŘÍSTROJE

k nám vtrhly v hojném počtu po roce 1990. Pro některé lidi jsou ty všelijak blikající, hrkající, zvonící, hvízdající, cinkající příšerky zdrojem občasného povyražení. Existují však tací, a není jich málo, kteří požíračům volného času i peněz propadli natolik, že už bez nich nemohou být. A tak se náš slovník obohatil o jedno dříve téměř neznámé slovo - gambler, což je, jak praví příslušné výkladové slovníky, "osoba, chorobně se zabývající hrou v automatech, stále víc toužící po vyšších výhrách a hrající dále, i když prohrává velké částky, někdy všechno". Gambler je zkrátka něco jako narkoman, jen místo na drogách je závislý na automatech. I v našem městě už některé rodiny zažily smutnou, někdy i tragickou zkušenost se závislostí některého svého člena na automatech. Zvláště nebezpečné je, když jsou k automatům lákány už malé děti i přes to, že osoby mladší 18 let nemají do heren přístup. Proto není divu, že se některá města snažila a snaží počty automatů na svém území redukovat. Zatím ovšem bez valného úspěchu.

Provozovatelé automatů jsou povinni platit obcím místní poplatky za každý hrací přístroj. Podle příslušné vyhlášky mají obce možnost

vybírat za čtvrt roku poplatek ve výši 5 - 20 tisíc korun. Výši konkrétního poplatku pak stanoví v tomto rozmezí jednotlivá obecní zastupitelstva vyhláškou o místním poplatku za provozování výherních hracích přístrojů. Domažlické zastupitelstvo odhlasovalo čtvrtletní poplatek ve výši 5 tisíc korun za každý automat.

ZVOLEN PŘÍSEDÍCÍ KRAJSKÉHO SOUDU

V dubnu tohoto roku končí volební období přisedících Krajského soudu v Plzni. Proto se tento soud obrátil na městské zastupitelstvo se žádostí, aby buď potvrdilo stávajícího, nebo zvolilo jiného zástupce města jako přisedícího krajského soudu. Městské zastupitelstvo schválilo i pro příští období poměrem hlasů 17 pro, nikdo proti, jeden se zdržel hlasování dosavadního přisedícího pana Mgr. Jana Brejchu, bytem Mánesova 513.

MĚSTSKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

Domažlice se konečně dočkají městského informačního systému. Město uzavřelo smlouvu s reklamní agenturou BOOM, která na vlastní náklady instaluje po celém městě informační ukazatele. Informační tabule a ukazatele bude firma instalovat na stožáry veřejného osvětlení, na které může protihodnotou bezplatně umisťovat i komerční propagaci, s výjimkou městské památkové rezervace, kde budou ukazatelé informačního systému jen pro státní a městské úřady a kulturní zařízení. Musí být umístěny na samostatných stožárcích.

ZEMŘEL KAREL KUNEŠ

V sobotu 27. prosince 1997 zemřel v Karlových Varech akademický sochař Karel Kuneš.

Karel Kuneš se narodil v Domažlicích v rodině zdejšího výtvarníka. Vyučil se malířem písma a dekorací. V roce 1942 začal studovat na

zlínské škole umění, u Vincence Makovce. Po třech letech přešel na pražskou Akademii výtvarných umění do třídy profesora Karla Pokorného. Absolvoval v roce 1949 a po krátkém pobytu v rodných Domažlicích se trvale usídlil v Karlových Varech. Pro Domažlice vytvořil busty Karla Jaromíra Erbena (na arciděkanství), Aloise Jiráka (v horní části náměstí), Jindřicha Jindřicha (před Mistrovým muzeem) a bustu svého otce, Karla Kuneše staršího, umístěnou na rodinné hrobce na hřbitově. Jeho poslední prací pro Domažlice byl návrh kašny před arciděkanství na náměstí, který vytvořil ve spolupráci s dalším zdejším rodákem, akademickým architektem Jaroslavem Paroubkem. Moderně pojatá kašna (čtvercového půdorysu se sloupem uprostřed a na sloupu sedící dudák) se ale do prostředí náměstí, před barokní kostel, nehodila. Někteří z přátel obou autorů ji dokonce považovali za špatný vtip či recesi. Po protestech části domažlické veřejnosti i památkářů byla realizace projektu, přes nesouhlas obou autorů, v dubnu 1990 zastavena.

VÝSTAVA A AUTOGRAMIÁDA V CHODSKÉM KNIHKUPECTVÍ

V lednu zde vystavoval své kresby plzeňský grafik a ilustrátor Jaroslav Zapletal, autor četných plakátů, grafického designu a značek pro nejrůznější podniky.

V sobotu 31. ledna podepisovala v Chodském knihkupectví svoji knihu australských pohádek Z klokaní kapsy australská herečka českého původu Dáša Bláhová.

PROBLÉMY SE STROPY V CHODSKÉM HRADU

Opravy Chodského hradu po požáru se začaly proti původním termínům nečekaně protahovat. Ke komplikacím s řemeslníky, kteří nezvládli některé řemeslnické práce, např. kladení dlaždicových podlah a museli se řemeslu prakticky učit při práci, přistoupila další, závažnější komplikace. V místnostech v prvním patře, ve kterých musely být

obnoveny stropy, začaly nové stropy praskat a v jedné místnosti strop dokonce spadl. Stavební firma totiž při jejich obnově použila prý "nového postupu". Proti tomuto postupu marně protestovala zástupkyně památkové péče, ing. Weberová, která poukazovala na nutnost dodržet v prostředí hradu, zejména díky zvýšené vlhkosti v objektu, vzniklé hašením, tradiční postupy. Její upozornění nebylo vzato v úvahu. Nerespektování původního projektu se nevyplatilo městu ani stavební firmě, která bude muset napravovat, co natropila. Termíny dokončení stavby se tak ovšem zase protáhnou.

PŘEDNÁŠKA ZDEŇKA PROCHÁZKY

Muzeum Chodska uspořádalo v úterý 27. ledna v Galerii bratří Špillarů přednášku Zdeňka Procházky Archeologický průzkum - Osvračín. Přednášející, amatérský archeolog, na ní seznámil domažlickou veřejnost s výsledky letošního archeologického průzkumu zaniklého osvračínského hradu.

POČASÍ V LEDNU

Počasí si s námi v posledních létech zahrává prapodivně. Jeho výkyvy přičítají odborníci klimatickým změnám, které vyvolává člověk svými neuváženými zásahy do ekosystémů a průmyslovou činností. Tak zrovna letošní leden začal až neskutečně. V jeho první dekádě přišlo jaro. Dny byly slunné, ranní teploty se pohybovaly kolem +5 stupňů Celsia (dále v kronice u počasí pouze vžitá zkratka C) přes den se vyšplhaly na +12 až +13 stupňů. 4. ledna jsme v Domažlicích měli dokonce +15 stupňů C, na sluníčku to patrně bylo ještě více. Na zahrádkách ve městě začaly kvést sněžěnky, našly krokusy a petrklíče, rozkvetly jívy, i některé časně kvetoucí okrasné keře jen jen rozkvést. Na jedné domažlické zahrádce prý dokonce nasadily na list růže. Teploty se začaly snižovat až po 10. lednu, kdy už ráno bylo jen k bodu mrazu (+2 stupně C), přes den pak do +5 stupňů. Kolem 12. ledna napadl sníh, nebylo ho ale, jak je

to tady v posledních létech obvyklé, mnoho. Konec ledna si pak vybral to, oč byl začátek ošizený a dny začaly být zimní, také ovšem extrémně. Noční teploty spadly až na -18 stupňů, denní nepřekročily -5 stupňů C.

ÚNOR

NOVÁ TAJEMNICE MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Protože dosavadní tajemník městského úřadu pan Zdeněk Kadlec odešel do Prahy jako ředitel sekretariátu nového ministra práce a sociálních věcí, vypsalo město Domažlice výběrové řízení na obsazení místa tajemníka městského úřadu. V konkursu byla na toto místo vybrána paní ing. Pavlína Anderlová žijící v Postřekově. Do funkce nastoupila 16. února.

PŘESTŘELKA ZE ŽÁRLIVOSTI

Soukromý život milavečského podnikatele pana Josefa V. se v pondělí 9. února stal rázem věcí tak říkajíc veřejnou. Toho dne navštívil pan V. místní bar U Golema. Když bar krátce po dvacáté hodině večer opustil, zastavil jej na parkovišti před dotyčným podnikem domažlický občan pan Z. Dožadoval se, aby mu pan V. podepsal prohlášení, že je přítelem manželky pana Z. Když pan V. podepsat odmítl, vystřelil na něj pan Z. dvakrát z brokovnice. Zraněný pan V. začal s voláním o pomoc utíkat směrem k prodejně na Kozinově ulici, pan Z. za ním. Na okraji sídliště Palackého se nakonec pana V. ujala jedna rodina, která ho pustila do svého bytu, zavolala sanitku a policii. Přivolaný lékař zjistil, že pana V. zasáhlo několik desítek broků. Policie pak celkem bez problémů zatkla pachatele, který stále číhal před domem, ve kterém se pan V. ukryl. Tragikomická událost bude mít samozřejmě dohru u soudu. Městské veřejné mínění mělo na pár dní

tučné sousto k přemílání. Obecně se ale ve městě věřilo, že žárlivý manžel důvod k žárlivosti ve skutečnosti neměl.

VÝSTAVA V " KUMŠTU"

V únoru vystavovala v galerii Kumšt (prodejna historických replik a uměleckého řemesla pod bránou v Husově ulici) svoje obrazy plzeňská malířka Jarmila Krynická.

VERNISÁŽ V GALERII

V Galerii bratří Špillarů měla 12. února vernisáž výstava obrazů a kreseb Marie Lacigové. Sedmdesátiletá umělkyně je známá zejména jako ilustrátorka dětských knih. Ilustrovala mimo jiné i Baarovy Chodské pohádky. Líbezná, něžná kresby Marie Lacigové byly pro všechny návštěvníky výstavy pohlazením pro duši.

DOMAŽLICE NA POHLEDNICÍCH

Také Muzeum Chodska připravilo ve svých výstavních prostorách v budově Muzea Jindřicha Jindřicha zajímavou výstavu. Shromáždilo na ní nejstarší pohlednice Domažlic. Pohledy jsou zajímavé nejen zvolenou tématikou a grafickým zpracováním, ale jsou pro nás i cennými svědky toho, jak se Domažlice v průběhu let měnily.

SVATÝ VALENTÝN

Původně americký svátek všech zamilovaných, slavený 14. února, doputoval na své cestě z Ameriky do Evropy už i do Čech. A tak i v domažlických obchodech byla letos k dostání valentýnská čokoládová a květinová srdíčka a přáníčka.

PRVNÍ SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY

21. února se konaly v Domažlicích první sokolské šibřinky pro děti i pro rodiče. Mile překvapily zejména předškolní děti, která s maminkami předvedly ukázky svého cvičení.

SPORY O MĚSTSKÉ DOPRAVNÍ ZNAČENÍ

Projekt organizace dopravy v historické části města, v městské památkové rezervaci, se už připravuje několik let a po celou tu dobu s ním bylo hodně trápení - tu cosi nevyhovovalo občanům, tu památkářům, tu hygienikům, tu policii. Pravdou je, že nikde v historických městech není organizace dopravy jednoduchým problémem. Středověcí urbanisté prostě neovládali jasnovidectví, a tak nemohli tušit, že jejich uličky a náměstíčka budou jednoho dne muset zvládnout příliv automobilů a lidské lenosti, která velí zajet s autem pokud možno až do obchodu. Přes všechny problémy se však nakonec jakžtakž podařilo sladit stanoviska všech, kdo mají do věci co mluvit, organizace dopravy v městském jádru byla v hrubých rysech vypracována a město zadalo zpracování projektu dopravního značení s tím, že pro náměstí bude použit statut obytné zóny, to znamená, že chodci by měli i na silnici přednost. Obytná zóna však podle státní normy č. 736110 musí mít na všech vjezdech tak zvané přejezdové prahy (překážku v silnici, která řidiče donutí podstatně omezit rychlost vozu). Projektant ing. Rojt normu respektoval. Vybudování prahů ale není levnou záležitostí, v současné době na ně město nemá peníze. To ale zase odmítla akceptovat dopravní policie a změnila statut náměstí z obytné zóny na zónu s dopravním omezením. Bylo kolem té záležitosti i něco mediálního šumu, městská rada se s policií nejprve nemohla dohodnout, ale norma je norma, a tak se obytné zóny na náměstí dočkáme možná za pár let, až bude město bohatší.

VZNIK UNIE SVOBODY A JMENOVÁNÍ VLÁDY PREMIÉRA TOŠOVSKÉHO

Po sérii neshod uvnitř vládnoucí strany ODS podal 30. 11. 1997 premiér Václav Klaus demisi z funkce předsedy vlády, a tím i demisi celého kabinetu. 17. 12. téhož roku jmenoval prezident republiky novým předsedou vlády Josefa Tošovského. 2. ledna tohoto roku pak prezident republiky jmenoval novou vládu, jejíž složení premiér Tošovský navrhl. Ministrem práce a sociálních věcí se v ní stal domažlický občan PhDr. Stanislav Volák.

13. ledna tohoto roku opustilo třicet poslanců tak zvané názorové platformy ODS poslanecký klub ODS a deklarovalo brzký vznik nové strany. Ta dostala název Unie svobody, jejím předsedou se stal Jan Ruml. Do Unie svobody přestoupil i Stanislav Volák. Také v Domažlicích se začátkem února sešla schůze ODS, na které došlo k rozdělení členů na přívržence ODS a nově vznikající strany, Unie svobody. Z domažlické ODS však do nové strany přešlo jen málo členů. Většina zůstala věrná ODS, někteří členové odešli ze strany a do jiné už vstoupit nechtěli. Několik členů pak přešlo do Unie svobody, mezi nimi městský tajemník pan Zdeněk Kadlec, který odešel pracovat jako ředitel sekretariátu ministra Voláka do Prahy a JUDr. Josef Štětina, zdejší advokát, který se stal okresním koordinátorem nově vzniklé strany.

Z HISTORIE DOMAŽLIC:

STANOVENÍ POČTU MĚSTSKÝCH STRÁŽNÍKŮ

Zemský úřad v Praze projednal v únoru 1938 systemizaci městských strážníků v Domažlicích. Vzhledem k počtu obyvatel města (tehdy málo přes 8.000 lidí) stanovil počet městských strážníků na tři osoby. A tito tři pánové prý ve městě stačili udržet pořádek a měli i patřičný respekt. - Inu, jiná doba, jiný mrav. Dnes nezvládne pořádek ve městě ani několikanásobný počet nástupců oněch tří městských policajtů. A to nevládnou jen pendrekem, ale mají všechny možné vymoženosti moderní doby.

POČASÍ V ÚNORU

Až do první poloviny měsíce se střídalo silnější a slabší mrazivé počasí. Noční teploty byly stále pod bodem mrazu, od 8. do 12. února až -16, -13 stupňů C, denní -1 až -5 stupňů. Po polovině měsíce mráz klesl, 28. února už bylo v noci +1 a ve dne až +4. Celý měsíc provázely občasné sněhové přeháňky.

BŘEZEN

NEPOŘÁDEK VE MĚSTĚ? - NIC NOVÉHO POD SLUNCEM

Téměř na každém zasedání obecního zastupitelstva občané poukazují na nepořádek ve městě - popelnice, stojící na úzkých chodnicích a bránící průchodu chodců, městská zákoutí přeměněná ve smetiště, cestičky, vyšlapané přes trávníky na sídlištích, chodníky a dětská hřiště znečištěné psími výkaly, přeplněné kontejnery na tříděný odpad a dalo by se toho vyjmenovat ještě víc. Po pravdě řečeno, občané kritizují něco, za co, snad s výjimkou přeplněných kontejnerů, mohou jednoznačně sami. Je povinností majitele psa, aby po svém miláčkovi uklidil. Odpad se nevysypává na kdekteré volné místo ve městě. Také cestičky přes trávníky, častý nešvar na sídlištích, nemusí nikdo vyšlapávat. Všude vedou chodníky a ten půlmetr - metr, kterým se cesta přes trávník zkrátí, nikoho nespasí. Chodník rovněž není místo pro ukládání popelnic. Jenomže co dělat, někomu jednoduše nevysvětlíš, že město je jako jeho byt, jenomže ve velkém, a hezké prostředí v něm, že by mělo být pýchou všech jeho občanů. A když to nejde po dobrém, měla by nastoupit represe - to znamená městská policie a nesmlouvavě udělovat pokuty. Té se to ovšem nějak nedaří. Slabou útěchou může být, že problém s nepořádkem ve městě je vskutku letitý. Už v roce 1876 posteskli si "měšťané zdejší, jež milují klid" v místním listě Posel od Čerchova takto: "Bůh ví, proč právě u nás každá neslušnost trpěna bývá - noční troubení, plný náměstí husí, ulice plné hnoje, toulavých psů plné Hořejší předměstí atd. atd.!"

Inu - časy se mění, jenom lidé jsou stále stejní.

PŘÍSPĚVKY ORGANIZACÍM V ROCE 1998

Městský úřad vyčlenil ze svého rozpočtu pro rok 1998 částku 100.000Kč na příspěvky občanským sdružením, sportovním a kulturním organizacím. Příspěvek obdržely například: TJ Jiskra Domažlice oddíly plavání, odbíjené, atletiky, tenisu, juda, kopané, basketbalu, lehké atletiky a SK Sněhaři na sportovní činnost, Jednota Orel na oslavy svátku matek, Sdružení obnovy Čerchova na činnost, Svaz sluchově postižených na provoz poradenského centra, Klub českých turistů, Komitě Budel, Svaz diabetiků ČR, územní organizace Domažlice, šachisté, Konfederace politických vězňů, Český červený kříž, Nadace transplantace kostní dřeně a další. Nejvyšší poskytnutý příspěvek činil 5.000,- Kč.

ZEMŘEL SYN "KNÍŽETE SVĚTSKÝCH"

Majitelům kolotočů, střelnic, zkrátka provozovatelům tak zvaných lunaparků se v minulosti říkalo "světští lidé". Byly a jsou to podnes celé rodinné dynastie. V Domažlicích mívalo své zimoviště hned několik takových rodin - Duchoňové, Kočkové, Lagronové. "Světským" se obvykle nijak zvlášť nevedlo. Díky kočovnému způsobu života měli jen nevalné vzdělání, ženili se a vdávali převážně mezi sebou, na zařízení maringotek příliš nedbali, proto bylo chudičké. Výjimkou mezi nimi byla rodina Lagronů, kterým ostatní říkali "knížata". Lagronové kladli důraz na vzdělání, dobrou výchovu a pěkné vystupování. Jejich maringotky byly už před čtyřiceti lety vybavené všemi novinkami elektrospotřebičů a radiotechniky. Také svoje kolotoče díky spolupráci s inženýry a techniky stále vylepšovali. Jaroslav Lagron, který zemřel 21. března ve věku 75 let, byl jediným synem proslulé hlavy rozvětveného rodu a sám kolotoče provozoval až do své smrti, i když v mládí prý toužil od nich odejít a věnovat se jinému povolání.

VÝSTAVA V "KUMŠTU"

Krajiny plzeňské výtvarnice Kristiny Zábranské mohli Domažličané obdivovat v březnu v galerii Kumšt. Malířka si ke ztvárnění vybírá neobvyklé pohledy na českou krajinu. Ve výtvarném rukopise Kristiny Zábranské se sice nezapře její povolání - architektura, právě to však jejím obrazům přidává na zajímavosti.

ÚSPĚCH ŽÁKŮ UMĚLECKÉ ŠKOLY

28. března se v Plzni konala krajská soutěž mládežnických tanečních a jazzových orchestrů. První místo získal dixielend domažlické základní umělecké školy.

Z HISTORIE DOMAŽLIC

PŘEJMENOVÁNÍ SPÁLENÉ ULICE

K našim národním zvyklostem patří pojmenovávání ulic, náměstí ba i celých městských čtvrtí po té či oné významné osobnosti. Jde-li o vědce, technika, umělce, má takový název ulice přece jen šanci na dlouhověkost. Jde-li o politika, lze téměř s jistotou předpokládat, že za čas bude ulice nosit název jiný. Někdy se ostatně stává, že se nové jméno ulice ani nevžije. I v Domažlicích se takové tradiční, často neoficiální názvy udržují velice houževnatě. Málokdo už ví, proč je vilková čtvrť na Týnském předměstí nazývána Habeší, ale zeptejte se na ulice Máchovu, Erbenovu, a mnohdy vám bude odpovědí nejisté pokrčení ramen. Zato kde je Habeš (tam jsou i zmíněné ulice) ví ve městě každé malé dítě. V březnu 1938 rozhodla městská rada zrušit historický název ulice Spálené a přejmenovat celou ulici na ulici Fastrovu, po domažlickém rodákovi a známém buřiči z roku 1848. Kdo ví, co pány radní k tomuto kroku vedlo. Památka Petra Fastra šla jistě uctít i jinak. Jisté ale je, že Spálená ulice zůstala pro Domažličany Spálenou ulicí. Nový název se neujal. Nakonec se ulice musela rozdělit na dvě části: příčná spojka od silnice k bráně zůstala ulicí Fastrovou, zatímco

souběžné ulici s náměstím se vrátil její původní název Spálená. Páni radní to zkrátka vyřešili šalamounsky: vlk se nažral, koza zůstala celá a v podstatě se nic nestalo. Kéž by šly všechny městské problémy řešit tak jednoduše - v minulosti i dnes.

DROBNÉ PROJEKTY PHARE CBS - POMOC PROPAGACI MĚSTA

Každý, kdo zamířil na západ od našich hranic a zajímal se o organizaci cestovního ruchu, byl překvapen množstvím informačních středisek, které často pracují i v malých obcích, a zejména množstvím a kvalitou propagačních materiálů. U nás mají obce stále dobrých propagačních materiálů jako šafránu. Domažlice nejsou výjimkou. Kvalitní barevný propagační tisk totiž stojí značný peníz a ve městském rozpočtu na něj prostě nezbyvalo. V minulém roce vznikla v rámci Euroregia Šumava, jehož je náš okres členem, Regionální rozvojová agentura Šumava. Jejím úkolem je zajišťovat rozdělování finančních prostředků Phare, určených pro příhraniční spolupráci. Jedna skupina těchto prostředků je určena na tak zvané drobné projekty. V rámci těchto drobných projektů lze poskytovat finanční příspěvky, až do výše 80% z celkových nákladů, na tisk propagačních materiálů. Naše město této možnosti využilo a městské kulturní středisko už podalo první projekt na tisk propagačních materiálů na Chodské slavnosti - Vavříneckou pouť. Tato první vlašťovka jistě nezůstane osamocena, a tak doufejme, že v nejbližší budoucnosti se i naše město dočká skutečně reprezentativních propagačních tisků.

POČASÍ V BŘEZNU

Do poloviny března občasné noční mrazíky, denní teploty do +9 stupňů C. Od 4. do 18. března bylo mimořádně větrno, vítr už přecházel až do síly vichřice. Naštěstí v Domažlicích nedošlo mimo poletujících popelnic a pár tašek spadlých ze střech k žádným valným škodám, jinde v okrese, například na Poběžovicu, ale bylo hůř. Vichr tam strhal dráty

elektrického vedení a lámal stromy. Po 15. březnu teploty stoupaly, po 24. březnu ve dne až na +15, +18 stupňů.

DUBEN

DOMAŽLICKÝM TROJČÁTKŮM JE ROK

4. dubna oslavila první narozeniny domažlická trojčátka Pavla a Jiřiny Dubových. Kristýna, Michaela a Andrea se mají čile k světu, jsou zdravé a spokojené.

PRODEJ BYTŮ DO OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ

Prodej bytů z bytového fondu podniků, obcí a měst do soukromého vlastnictví probíhá už od konce roku 1994. Tato forma bydlení, hojně využívaná například u našich německých sousedů, u nás s výjimkou bydlení v družstevních bytech, nebyla příliš známa. Ani příslušná legislativní úprava situaci příliš nevyjasnila, proto se už připravuje její novelizace. Přes to roste počet zájemců o koupi státního bytu. Někteří lidé považují koupi bytu za výhodnou investici. Jiní mají obavy ze stále rostoucího nájemného nebo z prodeje celých domů do soukromých rukou.

Město Domažlice se rozhodlo prodat část svého bytového fondu koncem loňského roku. K prodeji určilo část bytů na sídlištích Kavkaz, Palackého a Kozinovo pole. Městské zastupitelstvo schválilo zásady pro prodej bytů z majetku města, ve kterých stanovilo cenu za byt ve výši 60% z odhadní ceny bytu u panelových domů, u zděných domů 50 % z odhadní ceny. Už toto rozhodnutí městské rady někteří odborníci zpochybnili. Podle jejich názoru má byt ve zděném domě, byť starším než panelák, větší hodnotu než byt v domě panelovém. Druhým kamenem

úrazu byla cena bytu, ve srovnání s některými i většími městy, například Tábor, Kladno, Klatovy, poměrně vysoká. Na největší odpor nájemníků narazila cena bytů zejména na sídlišti na Kavkaze. Domy na tomto druhém nejstarším městském sídlišti jsou vesměs v neutěšeném stavu, ve většině bytů je plíseň, která se ani při sebevětší péči nedá odstranit, ze stěn v interiérech opadávají až půlmetrové kusy omítky, vnitřní instalace jsou téměř v havarijním stavu.

V březnu se právě z podnětu nájemníků z Kavkazu ustavilo v Domažlicích sdružení nájemníků, které svým členům poskytuje v případě potřeby až čtyřikrát ročně bezplatnou právní pomoc. Nájemníci z Kavkazu také sepsali petici, ve které se dožadovali přehodnocení cen bytů. Petici projednávalo zasedání městského zastupitelstva 22. dubna. Podle zápisu ze zasedání zastupitelstva "se rozvinula bouřlivá debata o stavu bytů, jejich stáří a výši cen v jiných městech, kde se prodávají byty za 1/2 nebo 1/3 tržní ceny". Občané zpochybňovali i znalecké posudky, které označili za "velice zkreslené a nepřesné, nejsou v nich zohledňovány závady bytů" a neústupně požadovali snížení ceny. Zastupitelstvo po delší debatě nakonec schválilo snížení ceny bytů z 60 na 40% (u paneláků) a z 50 na 30% (zděné domy) z celkové ceny bytu stanovené znaleckým posudkem. To znamená, že byt 2 + 1 na Kavkaze, který měl původně stát 90 tisíc korun, stojí 55 tisíc korun. Nájemníci tedy byli spokojeni, zato finanční odbor města byl silně nespokojen, protože předpokládal, že za prodané byty utrží minimálně 5 milionů korun. Ale ani finančníci nemuseli naříkat - za původní ceny by si bylo byty koupilo určitě méně lidí než nyní, takže je naděje, že větší počet kupujících snížení cen vyrovná. Problémem ovšem je, že prodej bytů se díky nabídkovým lhůtám stanoveným zákonem už nemohl uskutečnit v letošním roce, letošní plánované příjmy z prodeje se tak posunuly až do roku příštího, zatímco městský rozpočet s nimi počítal už letos.

PROBLÉMY S KABELOVOU TELEVIZÍ

Před pěti léty začal v Domažlicích působit Kabel Plus CB. Podle tehdejších slibů svých představitelů měla společnost za celkem přijatelný peníz, 15 Kč měsíčně, zprostředkovat v základní nabídce 7 televizních a deset rozhlasových stanic. Zavedení kabelové televize mělo odstranit antény a satelity zejména z velkých činžovních domů na sídlištích, kde si přes zákaz obyvatelé dávali na střechy soukromé antény. Mimo jiné to pak mělo za následek i častá poškození střech a zatékání do nejhořejších bytů. Jak ale rostou ceny všeho, rostou i ceny kabelové televize. V současné době činí měsíční poplatek 69 Kč, a to je částka, která už někomu v rodinném rozpočtu může chybět. Kabel Plus sice zdůvodňuje růst ceny rozšířením nabídky, jenomže tu rozšířil všeho všudy o dvě televizní stanice, takže v současnosti má základní nabídka 9 televizních a 10 rozhlasových stanic. Trochu málo na více než 400 procentní zdražení, které ostatně podle pracovníků Kabelu ještě není konečné. Inu, když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají, říkaly naše babičky. Ale Kabel Plus, který spoléhá na svoje monopolní postavení, rozhodně nemá vystaráno. Ve městě se lidé začínají vracet k televizním anténám a kabelovou televizi pro vysoké ceny odříkají.

KONCERT

Ve středu 8. dubna vystoupilo ve velkém sále městského kulturního střediska Trio cantabile: V. Kunt - flétna, L. Härtelová - Henychová - harfa a L. Vernerová, zpěv, soprán. Na programu byla díla Bachova, Händelova, Cacciniho, Mozartova a Ebenova.

ŽHÁŘ V KOZINOVĚ ULICI

Počátkem dubna podpálil neznámý žhář igelitové pytle na odpadky před prodejnou potravin v Kozinově ulici. Ve středu 15. dubna ráno objevili pracovníci prodejny oheň v kontejneru na odpadky u rampy pro příjem zboží. A do třetice - 17. dubna hořel další kontejner. Mimo to

někdo vyrazil zamřížované okno prodejny na straně od silnice a do prodejny hodil hořící papír. Prodavači jsou přesvědčeni, že všechny ohně jsou založeny proto, aby prodejně vznikla škoda. Případ šetřila policie, zatím bez výsledku.

AMERIČTÍ STUDENTI V DOMAŽLICÍCH

23. dubna uspořádala ve velkém sále městského kulturního střediska základní umělecká škola zajímavý koncert. Vystoupili na něm spolu s Domažlickým dívčím pěveckým sborem studenti všeobecné střední školy Newton South High School z Bostnu. Tuto školu navštívil Domažlický dívčí pěvecký sbor při své návštěvě USA v listopadu loňského roku. Škola má 1.200 studentů a dvacet procent výuky tvoří hudba. Bostonský pěvecký sbor, který se v Domažlicích představil, se jmenuje Newton South Close Harmony Singers. Doprovázel ho Newton South Wind Ensemble - školní orchestr. Sbor i orchestr řídila Helen Thompson Taylor. Studentský sbor přednesl černošské spirituály, americké písně i klasiku. Zcela naplněný sál kulturního střediska odměnil výkony Američanů, zejména přednes spirituálů, dlouhým potleskem.

ZEMŘEL KAREL HOSER

24. dubna zemřel v požehnaném věku 87 let pan Karel Hoser, dlouholetý kostelník domažlického arciděkanského chrámu Narození Panny Marie. Byl znám jako nesmlouvavý až bigotní zastánce tradičních křesťanských hodnot a tradice římskokatolické církve. Moderní svět a zejména jeho odklon od morálních hodnot, které v minulosti byly pro život lidí určující, byl příčinou jeho časté nespokojenosti, kritiky a až nevrlosti při jednání s lidmi. Svoje povinnosti v domažlické římskokatolické farnosti plnil až do posledka vzorně.

KONCERT V AUERBACHU

Z iniciativy paní Helen Thompson Taylor, sbormistryně amerického pěveckého sboru Newton South Close Harmony Singers z Bostonu, dostal Domažlický dívčí sbor se sbormistrem Františkem Kumperou, klavíristkou Jiřinou Eretovou a houslistou E. Bayerem pozvání do bavorského Auerbachu, kde vystoupil 25. dubna na společném koncertu se jmenovaným americkým studentským sborem.

STAVĚNÍ MÁJKY

Ve čtvrtek 30. dubna v 18 hodin postavili domažličtí hasiči, jako už tradičně, májku na náměstí před kostelem. Před tím ještě v areálu hasičské zbrojnice ozdobili, spolu s dětmi ze města, špičku májky.

CHODSKÉ PODNIKATELSKÉ TRHY JARO 98

Uskutečnily se v hale sokolovny ve Fügnerově ulici. Žel, výběr zboží i nabídka služeb byly nevelké a tomu také odpovídal zájem zákazníků. Už druhý den byla hala téměř prázdná.

ŽEBRÁNÍ NA NÁMĚSTÍ

Na žebráky v ulicích našich velkých měst už jsme si pomalu zvykli. Tu a tam se některý, zejména o střeďečních trzích, objeví i v našem malém městě. Jejich oblíbeným stanovištěm je prostor před klášterním kostelem, vchod do Příhodova parku na konci alejí a vstup do hotelu Koruna. Jestliže ale žebráky vídáme jen občas, na samotném náměstí můžeme už dost pravidelně pozorovat romské děti, kterak procházejí podloubím a vyhlížejí německé turisty. Jak některého uvidí, už jsou u něj. Obvykle něco zabřebentí rádoby německy, a když něco dostanou, poděkují a jdou vyhledat další oběť. Ta děcka nejsou agresivní, chovají se vcelku slušně, jen jsou neodbytná, a tak jim většina oslovených raději

nějaký ten feník dá, aby neobtěžovala. Dobrou vizitku městu to ale nedělá.

VÝPRODEJE ZBOŽÍ

Není téměř měsíce, aby se ve schránkách domažlických domácností neobjevily letáčky, zvoucí k totálnímu výprodeji všeho druhu - především oděvů, prádla, obuvi, knih. Třikrát se letos v Domažlicích uskutečnil výprodej koberců. Domažlice ovšem nejsou samy, podobné výprodeje se dějí všude, člověk by řekl, že se u nás pomalu vyrábí jen pro výprodeje. Zajímavé ovšem jsou ceny, za jaké se "vyprodává". Tak například: při "výprodeji" koberců v Domažlicích se prodávala jedna kobercová předložka 100 x 80 cm za 480 Kč. Tutéž předložku mohl ale zákazník v obchodě s koberci v Plzni ve stejné době, bez jakéhokoli výprodeje zakoupit za 360 Kč. A druhý příklad: ve výprodeji v Domažlicích se prodávala dámská sukně z OP Prostějov za 920 Kč. Tutéž naprosto identickou sukni ovšem prodávala prodejna OP Prostějov v Brně jako normální, nevýprodejové zboží za 890 Kč. Zákazníci se prostě lákají všemi možnými způsoby, zejména, když koupěschopnost obyvatel stagnuje nebo i klesá. Budou si ale asi muset zvyknout dávat si pozor na ceny - i ve výprodeji.

Oblíbenými místy výprodejů jsou v Domažlicích velký a malý sál městského kulturního střediska, sál kina a hala sokolovny ve Fügnerově ulici.

DEMONTÁŽ PIVOVARU

Plzeňský Prazdroj začal v tomto měsíci demontovat a odvážet zařízení domažlického pivovaru, a to i přes skutečnost, že na demontáž a následné stavební úpravy nebylo vydáno stavební povolení. Pivovar byl od svého vzniku ve 14. století majetkem města. Když po roce 1948 zabavil majetek měst stát, přišly Domažlice i o pivovar. Po roce 1989 žádalo město pivovar zpět jako svůj historický majetek, dostalo ale

zpět jen pozemky. O stavby a zařízení vedlo spor, který nakonec vyhrál plzeňský Prazdroj. Ten výrobu v Domažlickém pivovaru zlikvidoval, ačkoli například černé dvanáctistupňové pivo Domažlický purkmistr se prodávalo po celé republice a rozhodně nebylo prodělečné. V současné době vyvází plzeňský Prazdroj zařízení varny a šrotovny do Litvy, pivovaru AB Regutis, kde je Prazdroj hlavním akcionářem. Po téměř šesti stech létech tak končí výroba piva v Domažlicích. Za podivných okolností, za jakých Prazdroj získal podíl města na akciích domažlického pivovaru (po městě se hovořilo i o vydírání), a navíc za jasného porušení stavebního zákona.

VÝSTAVA V MUZEU

Muzeum Chodska připravilo na duben ve svých výstavních prostorách v budově Muzea Jindřicha Jindřicha výstavu věnovanou keramice našeho regionu. Návštěvníkům na ní představilo keramiku značky F. J. Majer ze ždánovské manufaktury, všerubskou keramiku J. Fischera, kolovečskou a klenečskou keramiku z 19. a z počátku 20. století, ve druhé části výstavy pak užitkovou i dekorační keramiku současných tvůrců rodin Ticháčkových, Mojžíšových a Chnápkových.

Z HISTORIE DOMAŽLIC:

UDĚLENÍ ČESTNÉHO OBČANSTVÍ DR. EDVARDU BENEŠOVI

Protože čestné občanství v tomto roce trochu rozbouřilo veřejné mínění, zmiňme se o jednom, jehož výročí připadá na letošní rok. V lednu 1938 se městská rada rozhodla navrhnout zastupitelstvu udělení čestného občanství prezidentovi republiky dr. Edvardu Benešovi. Zastupitelstvo udělení čestného občanství schválilo. Žádost o přijetí čestného občanství zaslala městská rada neprodleně presidentské kanceláři a už 11. února mohl starosta městské radě ohlásit, že prezident republiky čestné občanství přijal. 7. dubna 1938 předala delegace města Domažlic - starosta Matěj Rádl, první náměstek

starosty Adolf Hudec a právní rada JUDr. Antonín Starý na pražském hradě presidentovi republiky dr. Edvardu Benešovi diplom čestného občana Domažlic, dílo učitele a výtvarníka Jana Paroubka a knihaře pana Kubše. Ve třičtvrtěhodinovém slyšení se president Beneš živě zajímal o poměry ve městě. V souvislosti s rostoucím ohrožením republiky ze strany fašistického Německa s radostí uvítal starostovo prohlášení, že město, jeho obyvatelé i celý chodský kraj "jsou odhodláni bránit ze všech sil naší milou republiku". Na závěr setkání slíbil, že jistě do Domažlic zavítá na návštěvu. - Ke splnění tohoto slibu, díky překotným a převratným událostem následujících měsíců a let už nikdy nedošlo.

Z HISTORIE DOMAŽLIC

JAK JSEM PŘIŠEL DO DOMAŽLICKÉHO KLÁŠTERA

(O svém příchodu do domažlického kláštera augustiniánů vypráví bývalý převor kláštera páter Václav Sedláček. Václav Sedláček uprchl koncem února 1948, když byl varován, že jej hodlá zatknout státní bezpečnost, z Domažlic do Bavorska, kde zakotvil v klášteře augustiniánů ve Zwieselu. Po létech se stal zároveň farářem v jedné tamní blízké farnosti. Do domažlického kláštera se přišel po prvé podívat až v roce 1990. Na opravy klášterního kostela a konventu pak věnoval svoje celoživotní úspory, v přepočtu téměř 3 miliony korun. Páter Václav, jak se mu tady říká, je ve městě nesmírně oblíbený. Svoje vyprávění sepsal pro městskou kroniku a zároveň pro deník Domažlické noviny na přelomu let 1997/1998.)

"To bylo jednou, před 45 léty, když mne bývalý provinciál páter Bonaventura Černý určil, abych jel do Domažlic a ujal se správy tamního kláštera. Přesně to bylo 2. února 1945, tedy na hromnice, kdy jsem zazvonil u klášterní fortny. Otevřela se však jenom špehýrka a v ní rozčuchaná hlava Johana Tichého, našeho domovníka. Vy starší občané se jistě na něho budete pamatovat. Byl povoláním krejčí a rád vyprávěl o svých zážitcích jako tovaryše ve Vídni a po celém Rakousku.

Neotevřel mi hned. Začal s prověrkou: Copak chcete? Proč tak pozdě večer? Kdo jste? A konečně přišla na řadu ta rozhodná otázka: jste ze řádu? Když jsem se mu představil, přišoural se pomalu ke dveřím, velký klíč zaskřípal v rezavém zámku a já směl vstoupit.

Ovanul mne dějinný průvan více než šesti a půl století (klášter byl založen královnou Jitkou v červnu 1287). Johan mne zavedl do kuchyně, kde mne Dórinka, klášterní kuchařka, pohostila. Starý pan Vilém Schuster, dosud převor kláštera, mne přivítal se slovy: "Tady máte tu spoušť těch papírů, jsem rád, že se toho mohu zbavit". Vyjmenoval mi mé povinnosti, předal mi klíč ke poloprázdné kase. Tehdy byli v klášteře v Domažlicích čtyři bratři laici, které jsem znal z Prahy. K těm jsem se uchýlil, abych se dozvěděl, co na mne v této funkci všechno čeká. Tak jsme se společně potěšili a já jim vypravoval nové zprávy o pohybech spojeneckých armád a všichni jsme doufali v brzký konec války.

V tichu prvních dní jsem četl klášterní kroniku a díval se z okna, abych poznával nejbližší okolí a své bezprostřední sousedy. Jako první jsem poznal rodinu Waldhegerovu, která měla v podloubí krám s bižuterií. Byla to typická domažlická měšťanská rodina a chodila pravidelně i ve všední den k nám do klášterního kostela, asi z toho důvodu, že to měli blíže než do kostela děkanského. Po ránu jsem chodil do klášterního hospodářského dvora na Hořejší předměstí. Se šafářem a s čeledíny jsme prohovořili, co se ten den bude dělat, a pak jsem šel do kláštera, kde jsme se modlili s bratry brevíř, to jsou svaté žalmy a úryvky z Písma svatého. Chórová modlitba v klášteřích soužila nejen k chvále Boží, ale i jako prosba o Boží požehnání, o ochranu farnosti, města, vesnic, celého národa i církve. Pak jsem sloužil za účasti věřících spolubratří mši svatou, a ta byla pravidelně obětována za zemřelé nebo k počtě jednotlivých světců, jak byli uváděni v kalendáři.

Zjara začínala setba na polích a sezónní dělníci sbírali kamení na jetelištích, rozhrabávali krtiny na loukách a čistili strouhy, aby mokré louky vyschly na sena.

A pak se blížil konec války. Začalo to tím, že Američané ochromili svými hloubkovými letadly celou železniční dopravu. Lokomotivy byly

poschovávány v tunelu mezi Brodem a Českou Kubicí a odvážily se na trať jen v noci. Američané s Pattonovou armádou začali odstřelovat od Brodu Domažlice.

Tehdy jsme měli ve sklepích pod klášterem spoustu vysídlenců ze Slezska - z Bačky, v hospodářském dvoře byli zajatci z Ruska, poschovávání ve slámě a v seně. Nejhuře to bylo ovšem s výživou, tehdy se jedlo jen na lístky. Místo do mlékárny dávali jsme mléko po dojení přímo těm ubohým lidem. Ve velkých hrncích se vařily brambory. Jistě těm lidem "brambory na loupačku" doma tak nechutnaly, jako v těchto posledních dnech války "hu nás".

Pak začalo ostřelování města. "Hloubkaři" dirigovali ze vzduchu cíle zásahů kanónů. Nejdříve si vzali na mušku křižovatky, v jejichž středu ležel právě náš klášter. Jedna z granátových střepin vlétla do kostela, rozbila okno, proletěla napříč oltářním prostorem, prorazilo okno od chóru do klášterní horní chodby, vyryla jizvu do dlaždice, na konci chodby poškodila kus stěny a po tomto dobrodružném a jistě vysilujícím letu zůstala ležet na chodbě. Ve stejném okamžiku jsem přecházel chodbou a stal jsem se přímým účastníkem této ne právě potěšující situace. Vztáhl jsem po té střepině ruku, byla rozervaná a žhavá. Potřeboval jsem celou dobu, než jsem se z toho úleku probral. Tu střepinu jsem dlouho ukazoval svým přátelům. Kam se ta střepina poděla, když moji spolubratři v roce 1950 museli klášter nuceně opustit, mi není známo. Šel jsem hned do kostela, abych se poděkoval. Často jsem uvažoval, co by se bylo bývalo stalo, kdybych byl tímto místem procházel o vteřinu dříve.

Byla to strašná doba. Městem několik dnů před tím procházel transport židovských žen z pověstného koncentračního tábora Flossenbürg. Něco podobného jsem v životě neviděl. Ty ubožačky měly na nohou dřeváky, byly unavené a vyhladovělé, po cestě odskakovaly na pole a rvaly plnými hrstmi zelené obilí. Které z nich už nemohly jít, zůstaly ležet v silničních příkopcích, aniž by se někdo o ně dále staral. Transport doprovázely po zuby ozbrojené ženské policistky. Čas od času, když se naši lidé pokoušeli těm ubožačkám dát kus chleba, střílely

pro výstrahu do vzduchu. Na náměstí udělaly zastávku a zde se ukázal dobrý křesťanský duch Chodska. Lidé přinášeli hrnce s polévkou, házeli jim krajíce chleba, kusy oděvů, obnošenou obuv (i ta byla ve válce jen na přidělovací lístky). Byly to scény, které se nedají popsat: zhýralost těch policistek a ubohost a zotročení těch postižených. To je žeň politických systémů, které se na počátku představují jako sociální dobrodiní lidstva a když lidi propagandou a všemožnou lží získaly, zotročí je tělesně i duchovně. Jedna z těch židovských žen byla pak mojí kolegyní jako profesorka němčiny na domažlickém gymnasiu - tenkrát se jí podařilo z toho transportu smrti utéci. Po několika dnech ostřelování města konečně Američané za jáсотu obyvatelstva město osvobodili. Lidé se objímali, plakali radostí, zvony na obou věžích kostelů vyzváněly, však vy šedesátníci a starší to víte lépe než já, žádný rodák nýbrž jen "náplava"....

(Tím vyprávění pátera Václava Sedláčka o jeho prvních dnech v domažlickém augustiniánském klášteře končí.)

80. NAROZENINY JANA SKALY

V pondělí 27. dubna oslavil v plné duševní i fyzické svěžesti svoje osmdesáté narozeniny pan Jan Skala, dlouholetý a významný domažlický kulturní činitel.

Jan Skala se narodil v rodině domažlického měšťana a hodináře. Měl pokračovat v rodinné tradici, převzít živnost, a tak se i on vyučil hodinářem. Jeho velkou a celoživotní láskou byla ale hudba a zejména sborový zpěv. Stal se členem pěveckého sboru Čerchovan. Jako pětadvacetiletý mladý muž se rozhodl získat hlubší pěvecké vzdělání. Hodiny zpěvu si domluvil u dcery domažlického regenschoriho Jiřiny Eretové. Mladá učitelka hudby Jana Skalu zaujala natolik, že se nakonec stala jeho celoživotní družkou. Do kroniky domažlického hudebního života se manželé Skalovi zapsali zlatým písmem. Jiřina Skalová jako zpěvačka, členka známého Chodského tria, Jan Skala jako organizátor městského hudebního života. Po dlouhá léta je v čele domažlického

Kruhu přátel hudby. Díky jeho péči do Domažlic rádi zajíždějí i naši přední interpreti vážné hudby. Domažlické koncerty si pochvalují pro kultivované publikum a hezkou atmosféru. I to je v nemalé míře zásluha právě Jana Skaly. Několik desetiletí byli manželé Skalovi také duší domažlického Čerchovanu. Ve sboru přestali oba zpívat až po sedmdesátce. Stále svěží pan Skala denně navštěvuje městské kulturní středisko a pomáhá, kde je třeba. Snad právě hudba mu dává jeho životní elán a optimismus.

POČASÍ V DUBNU

Bylo pravé aprílové, sluníčko střídaly deště a občas ranní mlhy. Počátek měsíce byl ještě ve znamení vyšších denních teplot +14, +18 stupňů C. Po desátém dubnu začaly teploty klesat, noční až na -2, +1, denní maximum +9 stupňů C. Poslední dubnová dekáda byla na duben mimořádně teplá, teploty vystoupily až na +19, +23 stupně.

KVĚTEN

PRVNÍ MÁJ

První máj už naštěstí nemusíme oslavovat májovými průvody s mávátky a vyvoláváním hloupoučkých hesel. Tato tradice zmizela nenávratně a vzpomíná na ni s nostalgií snad jen těch pár účastníků dopoledního prvomájového setkání komunistů na Chodském náměstí. K hezkým májovým tradicím patří v našem městě odpolední májové vycházky rodičů s dětmi. Letos měřila trasa vycházky 4 kilometry. Účastníci na ní museli mimo chůze zvládnout i různé sportovní disciplíny. Letošní vycházky se zúčastnilo 86 rodičů a 138 dětí.

OSLAVY VÝROČÍ OSVOBOZENÍ

Účastní se jich každoročně méně lidí, postupně se z velkých shromáždění přeměnily na pietní komorní akce. Letos 5. května dopoledne vzpomněli 53. výročí konce války a osvobození představitelé okresní i městské správy. Položili věnce a kytice k památníku obětí holocaustu na židovském hřbitově, u "Hrobu v dáli" na novém hřbitově, u pamětní desky na radnici. U památníku obětem nacismu na Chodském náměstí promluvil poslanec ing. Jiří Papež (Občanská demokratická strana) a ing. Jan Štěpán, představitel Svazu bojovníků za svobodu.

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA K DOPRAVĚ

Zasedání obecního zastupitelstva 27. května, věnované dopravě ve městě, mělo poněkud bouřlivější průběh. Zastupitelé se totiž nedohodli s pracovníkem městského úřadu, který na jejich připomínky k dopravnímu řešení reagoval neúměrně podrážděně. Nakonec se situace uklidnila - ovšem trochu trpké příchuti zůstalo. Snad by si pracovníci našich úřadů - nejen městského úřadu - měli uvědomit, že to, co jim se zdá zcela samozřejmé a jasné, nemusí být tak jasné ostatním a že je jejich povinností všechny problémy řádně vysvětlit, zejména když se, jako v tomto případě, jedná o městské zastupitele.

MĚSTO ZÍSKÁVÁ CELÉ DOPRAVNÍHO HŘIŠTĚ

Dopravní hřiště u Jezera je v provozu od 16. listopadu 1978. Postavilo je Město Domažlice částečně na městských pozemcích - podle tehdejších majetkoprávních vztahů tedy bylo hřiště státu, ve správě města. Městský národní výbor v Domažlicích převedl v roce 1986 dopravní hřiště hospodářskou smlouvou na jinou státní instituci - Svaz pro spolupráci s armádou - Autoškola Svazarmu. Po roce 1989 Svaz pro spolupráci s armádou zanikl. Jeho právní nástupce, Okresní úřad Domažlice, nechal plochu hřiště zaměřit, a ty pozemky, které byly dříve ve vlastnictví města (asi polovinu plochy areálu), nechal zapsat opět do majetku města. Počátkem tohoto roku pak navrhl městu bezúplatný převod celého areálu, tedy i staveb, do vlastnictví města s podmínkou, že město bude hřiště využívat pouze k veřejně prospěšným účelům. Městské zastupitelstvo na svém květnovém zasedání nabídku přijalo a jednohlasně schválilo převod areálu na město. Město se tak stává vlastníkem i všech staveb v areálu.

TROCHU SMUTNÁ STATISTIKA

Český statistický úřad zveřejnil v polovině května výši nákladů na takzvaný spotřebitelský koš v jednotlivých oblastech republiky. Do

pomyslného "spotřebitelského" koše vybrali statistikové 38 druhů základních potravin a spočetli jejich průměrné ceny. A výsledek?

Hypotetický nákup pořídí

Středočeši za	2.335,79 Kč
Jihočeši za	2.380,59 Kč
Západočeši za	2.435,56 Kč
celostátní průměr je	2.376,26 Kč.

Pro občany Domažlic je smutnou skutečností, že se nevejdou ani do vysokého západočeského průměru, který ceny sledovaných 38 druhů potravin ve městě přesahují ještě o 4 %. Opět zkrátka doplácíme na blízkost státní hranice. Domažličtí obchodníci stanoví ceny s ohledem na bavorské zákazníky, a tak zdejší občané, mají-li tu možnost, nakupují mnohdy řadu věcí spíše ve vnitrozemí než doma.

KVĚTNOVÉ KONCERTY UMĚLECKÉ ŠKOLY

1. května vystupoval folklórní soubor s dudáckou muzikou na Pražském hradě.

6. května pořádala základní umělecká škola tradiční jarní koncert ve velkém sále městského kulturního střediska.

12. května přišly děti ze základní umělecké školy zahrát a zazpívat ke Dni matek babičkám v penzionech důchodců.

HASIČSKÁ SLAVNOST

Svatý Florian je patronem hasičů. A hasiči také každoročně jeho svátek oslavují. I letos se v pátek 8. května ve tři čtvrtě na šest odpoledne sešli domažličtí hasiči před kostelem U Svatých. Odtud šli se svým praporem průvodem na náměstí, kde byla v děkanském chrámu sloužena mše svatá. V 19 hodin pak společně se svými příznivci přešli do městského kulturního střediska, kde začala volnější část oslav - společenská zábava, při které přítomným vyhrávala Dupalka.

VÝSTAVA V "KUMŠTU"

V galerii Kumšt vystavovala v květnu svoje akvarely - přírodní motivy a květiny Marie Prčíková - Švancarová z Lednice na Moravě.

VÝSTAVA V CHODSKÉM KNIHKUPECTVÍ L. HAASOVÉ

V květnu zde vystavoval svoje kresby pražský malíř a grafik Oldřich Smutný.

SETKÁNÍ PARTNERSKÝCH MĚST NA ČERCHOVĚ

V sobotu 23. května se uskutečnilo 1. přeshraniční setkání partnerských měst Domažlice a Furth in Wald na Čerchově. Při této příležitosti byla otevřená vyhlídková Kurzova věž. Účastníci setkání z obou měst poseděli u společného občerstvení. Na Čerchov přišli i oba starostové. Domažlická starostka, paní Jaroslava Wollerová, jako správná turistka sympaticky vystoupala cestu na Čerchov z České Kubice pěšky. Pan Reinhold Macho, starosta z Furthu, asi turistický trénink nemá, a tak až nahoru vyjel autem. Což jeden z přítomných ochránců přírody komentoval slovy: "A potom Čerchov otevřete! To by to vypadalo! Za chvíli by tady byla autostráda!" Nicméně počasí bylo slušné, nálada dobrá, a to je to hlavní.

DROGY VE ŠKOLÁCH

V rámci celostátního projektu boje proti drogové závislosti se i na domažlických školách uskutečnil průzkum zkušeností žáků s drogami. Jeho výsledek nepřinesl žádná velká překvapení - odpovídá celkové situaci mezi školní mládeží v naší zemi. Už někteří žáci pátých tříd domažlických základních škol uvádějí první zkušenosti s drogou, kterou prý většinou získali od starších spolužáků. Středoškoláci nejčastěji uvádějí zkušenost s marihuanou. Drogy jsou obecně metlou postmoderní společnosti. Vysoké životní tempo, prohlubující se sociální rozdíly, nuda,

ztráta smyslu života, rozpad klasických funkcí rodiny a absence základních morálních hodnot v životě společnosti - to vše vede ke snaze uniknout do světa mimo realitu každodennosti tisíce, převážně mladých lidí. A tak zkouší všelicos, i drogy. Lidstvo celosvětově vyhlásilo drogám boj. I v České republice běží řada protidrogových programů, zatím ale s mizivým účinkem. Drogy přinášejí vysoké zisky a zisk, byť získaný jakkoli nekalým způsobem, i za cenu zničení životů nevinných mladých lidí, dokonce už i dětí, je v našem současném světě alfou i omegou všeho konání. A tak jsou drogy jako ten pohádkový drak - jednu hlavu usekneš, tři další narostou.

OPĚT SPORY O ČERCHOV

Zdá se, že sporům o obnovu sjezdovky na Čerchově nebude konec. Sportovci nyní ustavili Sdružení obnovy Čerchova, které má pokračovat v boji za obnovu sjezdovky proti ochráncům přírody, kteří s jejím obnovením nesouhlasí.

DEN DĚTÍ S POPELKOU

V sobotu 30. května uspořádala Jednota Orel ve spolupráci s Domem dětí a mládeže a s Radiem Šumava na hřišti před školou Msgre. Staška den dětí. Pořadatelé dětem připravili řadu zajímavých soutěží, od úplně jednoduchých až k náročnějším - kop na branku, házení míčků do "lví tlamy", běh v pytlích, procházky "nebezpečnou" trasou se zavázanýma očima a jiná povyražení. Odpoledne pak na hřišti vystoupila skupina historického šermu. Po ní předvedli ukázky ze svého výcviku členové oddílu aikido. Na hřiště v průběhu celého dne přišlo na 500 dětí a 180 dospělých.

VÝSTAVA VÁCLAVA SIKY

V Galerii bratří Špillarů vystavuje v květnu a v červnu svoje obrazy a objekty pracovník galerie Václav Sika. Sika, který je autodidaktem, se během let vypracoval k osobitému malířskému výrazu na pomezí reality a snu. Vystavuje často v různých galeriích po celých Čechách, velké pozornosti se jeho dílu dostává i v sousedním Bavorsku, kde uskutečnil s pěkným ohlasem už téměř desítku výstav.

CENA CHODSKA

O posledním květnovém víkendu, v sobotu a v neděli 30.- 31. května, se na kolbišti pod Vavřincem konal už 35. ročník jezdecké soutěže Cena Chodska. Zúčastnilo se jí 40 koní z celé republiky. Z domácích soutěžili Niké a Ulrika s jezdcem Jaroslavem Kůstem, Tercie s Lenkou Markovou, King s Evou Bufkovou a Luigi s Bedřichem Novákem. I když domažlický oddíl nezískal žádnou z trofejí jezdeckých, jedna trofej mu nesporně patří - poděkování diváků i účastníků soutěže za její vzornou přípravu.

DOMAŽLICKÝ PŮLMARATÓN

Odpoledne 2. května patřily Domažlice už tradičně lehkým atletům. Běžel se Domažlický půlmaratón a před ním Běh Terryho Foxe. Ani krajně nepříznivé počasí - zima, vítr, déšť - jak se zdá podle počtu účastníků, nedokázalo běžcům zkazit náladu. Na startovní čáře Běhu Terryho Foxe se sešlo 500 lidí. Jistě na Domažlice úctyhodný počet. V mezinárodním domažlickém půlmaratónu startovalo 65 závodníků, běh dokončilo 61 běžců, čtyři vzdali.

V kategorii mužů si palmu vítězství odnesl Tiamczirk z Běloruska (čas 1:04:54). Jako třetí doběhl domažlický Pavel Faschingbauer (čas 1:04:57).

V kategorii veteránů nad čtyřicet let zvítězil Klimeš z Dukly Praha (čas 1:05:27), kategorii veteránů nad padesát let vyhrál Podmoklík

z Otrokovic (čas 1:20:39). V kategorii žen doběhla první Peterková z Havířova (čas 1:14:20).

POČASÍ V KVĚTNU

Po 5. květnu se denní teploty vyšplhaly až na +20 stupňů C, 10. května dokonce na +24 stupně. "Zmrzlí" byli tentokrát mírnější než jiná léta, teplota poklesla ráno k nule, přes den na +7 až +10 stupňů C. Ale už od 18. května začaly teploty opět stoupat, koncem měsíce bylo vysloveně letní počasí s denními teplotami +25 - +28 stupňů. 20. května se přes Domažlice přehnala první silnější bouřka v tomto roce. Bouřek tu oproti sousedům v Bavorsku míváme méně, silnější bouřky jsou výjimkou. Snad díky tomu, že jsme "schovaní" pod Čerchovem.

ČERVEN

ZAČÁTEK DOMAŽLICKÉHO HUDEBNÍHO LÉTA

V pátek 12. června se v rajské zahradě kláštera augustiniánů konal úvodní koncert II. ročníku Domažlického hudebního léta. Domažlickým milovníkům vážné hudby se tentokrát představil soubor MUSICA LUMINIS, devítičlenné hudební těleso: 1. a 2. housle, viola, violoncello, kontrabas, hoboj, zobcová flétna, cembalo a sopránistka. Soubor přednesl starou hudbu, která v klášterní zahradě při tamní výborné akustice a v prostředí, které je této hudbě vlastní, přinesla posluchačům atmosféru uvolnění a klidu. Vůbec jsou koncerty v rajské zahradě vždycky hezkým zážitkem. Za zajištění programu i za vzornou organizaci koncertů patří dík městskému kulturnímu středisku.

Po roce 1990 byly obavy, že kulturní život v menších městech a obcích bez masivní státní podpory nepřežije. Pravdou je ovšem pravý opak. Nikdy dříve nebylo v Domažlicích tolik a tak pěkných koncertů vážné hudby jako nyní. Mladí se mohou bavit při populární hudbě jak při častých koncertech jednotlivých skupin, tak na diskotékách, třeba v hudebním klubu Fontána v Zahradní ulici. Současné výtvarné umění představuje celá řada výstav. Ve městě se ročně uskuteční minimálně 40 - 50 přednášek, pořádaných knihovnou, muzeem, ale i jednotlivými občanskými sdruženími a v rámci zdravotnické osvěty, včetně pravidelných návštěv alternativních léčitelů. Kulturní život města je opravdu bohatý a kdo si chce vybrat, vybere si. Předpovědi škarohlídů se tedy nesplnily a místní kultura prokazuje, že se dokáže po počátečních rozpacích a obtížích přizpůsobit i tržním podmínkám a nejen přežít, ale plnohodnotně žít. A to je jistě skutečnost radostná.

KONCERT VE FALKENAU A SRN

7. června uspořádala základní umělecká škola koncert ve Falkenau v SRN. Představili se na něm sólisté E. Bayer - housle, J. Eretová - klavír, Domažlický dívčí sbor a historická hudební skupina Meluzíni, ve které hrají společně učitelé školy a její absolventi.

KONCERT TRUBAČŮ

Nadace Za staré Domažlice uspořádala ve spolupráci s referátem kultury okresního úřadu 16. června v arciděkanském chrámu Narození Panny Marie další ze svých dobročinných koncertů, jejichž výtěžek je určen na opravy domažlických památek. Tentokrát pořadatelé do Domažlic pozvali Trubače pražského hradu. Vystoupení trubačů (trubky, pozouny, tuba) s varhanním doprovodem patřilo pro zdejší publikum, které zaplnilo kostelní loď do posledního volného místa, k vrcholným uměleckým zážitkům. Na koncertě zazněly skladby Vejvanovského, Seegera, Stanleje, Regera, Burghausera, Fischera a Charpentiera.

ÚMRTÍ MUDr. Beníka

7. června náhle zemřel ve věku 57 let MUDr. Ivan Beník, který dlouhá léta působil nejprve jako lékař a pak jako primář na krčním a ušním oddělení domažlické nemocnice. V posledních letech měl soukromou praxi.

VÝSTAVA V KUMŠTU

Od 15. června do konce měsíce vystavovala v galerii Kumšt pod branou svoje malby na dřevo Jana Zajíčková z Tachova.

SKONČILA REKONSTRUKCE VARHAN

25. 6. se v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie konala významná slavnost. Vikář páter Miroslav Kratochvíl znovuvysvětil restaurované kostelní varhany. Převor řádu augustiniánů P. Emil Augustin Dorničák pak krátce poděkoval všem dárcům, jejichž finanční pomoc umožnila nákladnou rekonstrukci vzácného nástroje uskutečnit. Barokní varhany postavil pro řád v roce 1707 Jan Adam Kannhäuser. Od té doby prošly několika opravami, naposledy je opravoval známý domažlický výrobce hudebních nástrojů pan Jakub Konrád. V poslední době už byly varhany opět ve velmi špatném stavu. Jejich dřevěné části byly silně napadeny červotočem, měly poškozené píšťaly a byly zde i další závady. Oprava trvala dva roky, stála přes 1 milion korun a provedla ji firma Ivan Červenka z Jakubovic u Ústí nad Orlicí.

Po vysvěcení nástroje následoval varhanní koncert, ve kterém se představil varhaník Michal Novenko přednesem děl barokních mistrů Johanna Bernarda Bacha, Johana Christopha Bacha, Johana Sebastiana Bacha, Josefa Seegera a Johana Pachelbela. Ve druhé části koncertu pak Michal Novenko improvizoval na přání posluchačů, dokonce i na píseň Žádnej neví co sou Domažlice. Opravené varhany mají velice pěkný, sytý zvuk, a tak spolu se hrou známého varhanního mistra přinesly všem přítomným hezký hudební zážitek.

STĚHOVÁNÍ MEDVĚDŮ

V pátek 19. června se stěhovali z hradního příkopu zámku v Horšovském Týně do plzeňské zoologické zahrady populární medvědi Míša a Gravčo. Oba medvědi prožili v zámeckém příkopu tři roky a na jejich stravu a ošetření přispívali zámeckým svými sponzorskými dary i občané a podnikatelé z našeho města. Například zdejší zahrádkáři věnovali několikrát huňáčům jablka ze své úrody.

ÚSPĚCH DOMAŽLICKÝCH ATLETŮ - VETERÁNŮ

V ročence sportovních výkonů za rok 1997, která vyšla v tomto měsíci, jsou na několika předních místech uvedena i jména atletů ve veteránském věku z Jiskry Domažlice. V kategorii atletů od 45 do 49 let se

Jiří Královec umístil na prvním místě v běhu na 1.500 metrů,

Karel Fait je na 3. místě v běhu na 10 km, na 5. místě v běhu na 5 km a na 6. místě v běhu na 1.500 m.

Vrhač Bedřich Řechka je na 4. místě v hodů koulí a na 5. místě v hodů diskem.

ZEMŘEL MIROSLAV ŠRÁMEK

Ve věku 64 let zemřel 26. června po delší těžké nemoci plukovník Miroslav Šrámek, penzionovaný vedoucí referátu obrany a ochrany okresního úřadu, zdejší občan. Plukovník Šrámek byl vojákem z povolání, po roce 1968 byl zbaven hodnosti a propuštěn z armády, po listopadu 1989 byl rehabilitován a byla mu vrácena vojenská hodnost.

VTIPNÝ PRODEJ HORSKÝCH KOL

Podnikatelé Libor Heidler a Jan Zelenka uspořádali 30. června na domažlickém náměstí prodej horských kol. Na náměstí jich nabízeli k prohlédnutí a ke koupi rovnou stovku. Zároveň losovali záruční listy vydané v tomto roce. Tři vylosovaní šťastlivci vyhráli - nu, jak jinak, opět horské jízdní kolo.

ZAJÍMAVÁ VÝSTAVA V GALERII BRATŘÍ ŠPILLARŮ

Skutečně jedinečnou podívanou připravila galerie bratří Špillarů především ženské části domažlického uměnilovného publika. 25. června v 17 hodin zde měla vernisáž výstava drátěných objektů a šperků Blanky Šperkové (pro šperkařku skutečně velice vhodné

příjmení) z Brna. Na vernisáž přišlo nebývalé množství účastníků. Přítomná umělkyně se představila jako velice milá, decentní dáma a její dílo okouzlo doslova všechny. Z jemného stříbrného drátku vytváří Blanka Šperková nadýchanou krásu, podobnou krajkové jinovatky, kterou v zimě vytváří v přírodě mráz. Technika výroby se zdá být jednoduchá - umělkyně všechny své tvary plete na pletacích jehlicích. Ovšem každá pletařka potvrdí, že plést z drátu, byť tenounkého, není zrovna lehké. Stříbrný drát pak Blanka Šperková kombinuje s polodrahokamy. Výsledek je opravdu atraktivní. I když výstava byla prodejní, většina návštěvnic si šperky jen s povzdechem prohlížela. Jejich cena je totiž dost vysoká, což vzhledem k používanému materiálu a pracnosti ztvárnění neudivuje.

VÝSTAVA FOTOKLUBU

V prostorách městského kulturního střediska vystavovali ve druhé polovině června svoje práce členové jeho fotoklubu a žáci výtvarného oboru Základní umělecké školy v Domažlicích.

NÁVŠTĚVA DĚTÍ V ANGLII

Děti ze základní školy Komenského 17, které se učí anglicky, cestovaly už po třetí v závěru školního roku do Anglie. Navštívily Greenwich, Londýn, Windsor, Oxford, Stonehenge a Brighton. Škola už v Anglii navázala kontakty, děti jsou ubytovány v rodinách a z cesty se vždy vrací s nezapomenutelnými zážitky.

ROCKOVÝ KLUB S LEBKOU

V šoku byli někteří návštěvníci domažlického hřbitova, když cestou na hřbitov na ně z domu v Chrastavické ulici (na rohu Škarmanu vedle parkoviště) zírala z černého pozadí bílá lebka. Nešlo ovšem o svérázný ukazatel cesty ke hřbitovu, ale o reklamu na vodku, kterou na dům

umístil provozovatel tamního rockového klubu pan Bartoš z Plzně. Jednání pana Bartoše je vůbec dost originální. Už sama existence rockového klubu v bezprostřední blízkosti dvou hřbitovů a kostela některé občany města pobouřila. Pan Bartoš si ale požádal i o souhlas s vybudováním venkovního posezení a aniž by vyčkal na vyřízení své žádosti a sepsání řádné nájemní smlouvy, posezení na pozemku města jednoduše postavil. Oboje, pobuřující reklamu i posezení, musel posléze odstranit.

POČASÍ V ČERVNU

Červen byl teplotně i srážkově normální. V prvních dvou dnech měsíce se denní teploty ještě držely na +28 stupních C., pak klesly na +17 až +19. Závěrem měsíce už bylo opět +26 stupňů.

ČERVENEC

KONCERT V RAJSKÉ ZAHRADĚ

V krásném prostředí rajské zahrady augustiniánského kláštera se konal 9. července koncert Komorního orchestru Domažlice-Furth im Wald. Smíšené česko-německé hudební těleso předneslo pod taktovkou Václava Cibulky díla J. P. Vejvanovského, J. S. Bacha, A. Marcella, a J. A. Koželuha.

DEMONTÁŽ KOMÍNA

V sobotu 18. července začali zaměstnanci firmy ARRA z Dýšiny u Chrástu rozebírat 38,5 metrů vysoký komín v Havlíčkově ulici. Komín byl součástí kotelny bývalých komunálních služeb. Jeho likvidace stála město 165.000 korun. Materiál z komína převzala firma Ptáčník, která jej rozdrtí a znovu použije jako podloží při stavbách silnic a cest.

NOVÉ DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ S PROBLÉMY

Od pondělí 20. července vstoupilo v platnost nové dopravní řešení v městské památkové rezervaci. Organizace dopravy v historickém jádru města je letitým problémem, který je prakticky neřešitelný. Nikdy totiž nemůže vyhovět všem, kterých se týká. Vždycky někdo bude nespokojený. Po dlouhých jednáních nakonec městské zastupitelstvo přijalo jednu z předložených variant. Podle ní bude v obou částech náměstí placené parkoviště, které bude v provozu od 10 do 18 hodin. První hodina parkování bude stát 20 Kč, každá další

započatá hodina 30 Kč. Další placené parkoviště bude na prostranství pod Chodským hradem v Hruškově ulici. V Hruškově ulici je cena parkovného 20 Kč za hodinu. Občané, kteří bydlí v městské památkové rezervaci, budou moci parkovat na prostranství před klášterem, částečně na Chodském náměstí, v ulicích Branská, Kostelní, Školní, Spálená, Vodní a Hradská a v ulici Msgre. Staška od křižovatky do ulice Bartoškovy směrem k náměstí. Pro parkování v těchto místech bude městský úřad vydávat dva druhy parkovacích karet. Parkovací karta A je určena pro občany, kteří v rezervaci bydlí, ti zaplatí za první vozidlo 20,- Kč, za druhé 1.000,- Kč a za třetí 2.000 Kč měsíčně a dále pro firmy a instituce, které v rezervaci sídlí. Pro ně je taxa za první vozidlo 100,- Kč, za druhé 2.000,- Kč a za třetí 3.000,- Kč měsíčně. Parkovací karta B je určena pro zvláště vyhrazená parkoviště pro vozidla městského úřadu a jím zřizovaných organizací a je vydávána zdarma. Obchodníci, kteří na náměstí a v přilehlých ulicích mají své obchody, budou muset omezit vjezd zásobovacích vozidel na dobu od 6 do 9 a od 17 do 22 hodin. Náměstí bude zónou s dopravním omezením, kde je povolena maximální rychlost 20 kilometrů za hodinu. Zřízení parkovišť v městské památkové rezervaci a stanovení výše parkovného definují dvě obecně závazné městské vyhlášky: Vyhláška č. 7/1998 o stání motorových vozidel na místních komunikacích a Vyhláška č.8/1998 o stanovení cen parkovného a parkovacích karet.

V prvních dnech po zavedení dopravního režimu vládl na náměstí mírný chaos díky nefungujícím parkovacím automatům a špatnému vyznačení parkovacích míst. Ale postupem doby se situace uklidnila. Zda se nové dopravní řešení osvědčilo, to ovšem budeme moci říci nejdříve za několik měsíců.

V rámci připomínkového řízení k dopravnímu řešení protestovalo proti navrhované variantě 34 občanů z ulic Kostelní, Spálená a Školní. Jejich zástupci předali v pondělí 15. června radnici petici, ve které požadovali znovuzřízení pěší zóny v Kostelní ulici. Šlo při tom patrně částečně o omyl, protože někteří ze signatářů se domnívali, že vjezd do

Kostelní ulice bude otevřen i směrem od škol, z ulice Komenského. S tím ale žádná z navrhovaných variant nepočítala.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ CHODSKÉHO HRADU

Ve dnech 30. - 31. 7. nabídlo město Domažlice svým občanům možnost prohlédnout si prostory Chodského hradu, kde právě skončila čtyřletá rekonstrukce po požáru. Návštěvníci si mohli projít celý objekt, od sklepů až po výstup na věž hradu, která byla po prvé za dobu své existence zpřístupněna veřejnosti a která bude součástí budoucí muzejní expozice. 30. 7. dopoledne se konalo slavnostní otevření hradních prostor. Město Domažlice si pozvalo četné hosty - starosty spřátelených obcí a měst, partnerského města Furth, zástupce Sdružení historických sídel, představitele České pojišťovny, která stoprocentně hradila škody vzniklé požárem a všechny, kdo se podíleli na rekonstrukčních pracích. S postupem prací seznámila přítomné ve svém vystoupení starostka města paní Jaroslava Wollerová.

Během obou dvou dní si zrekonstruované prostory prohlédlo několik set zdejších občanů, kteří se už těší, až v nich znovu bude sídlit Muzeum Chodska.

VÝSTAVA VÁCLAVA HRUŠKY

Domažlický fotograf Václav Hruška vystavoval v červenci v městské knihovně svoje fotografie historických zákoutí Domažlic. Václav Hruška (narozen v roce 1948) začal fotografovat před 26 léty ve fotografickém kroužku městského kulturního střediska. Vystudoval institut výtvarné fotografie při Svazu českých fotografů, uspořádal řadu výstav a získal několik cen v různých fotografických soutěžích. Václav Hruška pracuje jako učitel odborných strojírenských předmětů ve zdejší učňovské škole.

VÝSTAVA V MUZEU

Ve výstavních prostorách muzea Jindřicha Jindřicha probíhala v červenci a v srpnu výstava "Keramika na Chodsku dříve a dnes".

VÝSTAVA V "KUMŠTU"

V galerii Kumšt vystavoval od 27. července do 4. září svoje olejomalby zdejší výtvarník, dlouholetý profesor domažlického gymnázia, Ervín Ježek.

SPORTOVNÍ ÚSPĚCH

V okresní lize malého fotbalu (futsal) získalo v I. lize první místo mužstvo RSČ Čerchov Domažlice.

VETERAN CAR CLUB V NĚMECKU

Členové domažlického klubu historických vozidel získali v červenci několik cenných trofejí. Nejprve se jejich tříčlenná výprava - Václav Kozák, Jaroslav Špaček a Zdeněk Kelíšek - rozjela do H^ochstadtu na dvouetapovou soutěž historických vozů. Přes nepřízeň počasí - silný vítr a liják- všichni tři startovali a všichni se také vrátili s poháry za přední umístění.

Domažličtí "veteráni" se zúčastnili i 5. srazu veteránů ve Waldmünchenu. V kategorii motocyklů vyrobených do roku 1945 zvítězil domažlický Vilém Šimáček se strojem Praga BD, a další Domažličan, Jiří Bay obsadil se strojem Indian Four druhé místo.

Mezi stejně starými automobily obsadil Jaroslav Špaček 3. místo a další dvě třetí místa získali M. Mathauser (auta vyrobená do r. 1960) a Vratislav Melecký (automobily vyrobené po roce 1960).

PORTRÉTY DOMAŽLICKÝCH VÝTVARNÍKŮ -MALÍŘKA JANA HRUŠKOVÁ

Zdejší výtvarnice Jana Hrušková otevřela ve Školní ulici soukromou prodejní galerii svých děl.

Jana Hrušková se narodila 6. července 1949 v Domažlicích. Původním povoláním je dětská zdravotní sestra. Základy kreslení získala v tehdejší domažlické lidové škole umění, později se učila kresbě a malbě u inženýra architekta Josefa Batelky. Dál pak už se ve výtvarném umění vzdělávala jako autodidakt.

Od roku 1988, kdy musela ze zdravotních důvodů odejít do invalidního důchodu, se věnuje plně malbě a výuce kreslení a malby v Domě dětí a mládeže v Domažlicích.. Do dnešního dne měla 60 výstav doma i v zahraničí: mimo rodné Domažlice a domažlický okres vystavovala například v Českých Budějovicích, Litoměřicích, Starém Plzenci, na Štrbském plese, v Plzni, Klatovech, v Sokolově, Chomutově a jinde v republice. V zahraničí představila svoje práce v SRN (Cham, Furth i/W, Kötzling, Roding) v Holandsku v partnerském městě Domažlic Budel.

Je členkou Sdružení výtvarníků České republiky se sídlem v Praze, členkou Very Special Arts Czech Republic se sídlem ve Washingtonu, sekce Plzeň.

Nejoblíbenějšími výtvarnými technikami Jany Hruškové jsou sérigrafie, olej a acryl. Inspiruje ji nejvíce příroda, řadu svých obrazů věnovala rodným Domažlicím, jejichž architekturu a zajímavá zákoutí ztvárňuje ze zvláštního úhlu pohledu, jakoby z nadhledu, z výšky. Její obrazy zdobí nemocnice v Domažlicích a ve Stodě, zdejší dům - penzion, městskou knihovnu, jsou zařazeny do výtvarných sbírek muzeí v Domažlicích, Klatovech, Chomutově a Sokolově. Jsou i v soukromém majetku u nás i v zahraničí. Výtvarnice spolupracuje s psychologickou poradnou v Domažlicích, kde jsou její krajiny využívány v terapii v rodinné poradně.

Výtvarný kritik doc. PhDr. František Valouch CSc. o díle Jany Hruškové napsal:

"Obrazy Jany Hruškové nemohou zapřít svůj původ, ani kdyby chtěla, patří domažlické krajině, kontemplativnímu a dychtivému vnímání života v plenéru, ne detailně odpozorovanému, ale procítěnému a nostalgicky zastřenému tichem, vnitřním soustředěním. Jsou to jakési barevné metafory našeho světa, světa zraňovaného, kterému je třeba něhy a čistoty, aby se vyléčil. Subtilní ženská senzibilita je zde v trvalém doteku se snem, který se ještě nenaplnil, se vzpomínkou, v níž ještě nic neskončilo, která pokračuje. Nejsilnější je v této krajině trvalé sepětí s dominantou stromů, s jejich vzdorujícím vzpřímeným postojem, symbolizujícím lidskou cestu za pravdou a přirozeností."

Jana Hrušková je pokračovatelkou v řadě takových domažlických výtvarníků, jakými byli Jan Paroubek a Karel Kuneš.

ŘÁD AUGUSTINIÁNŮ DOMAŽLICE ZKLAMAL

Když začala v roce 1990 první jednání s představiteli České provincie Řádu svatého Augustina, vystupovali představitelé řádu, podporovaní některými domažlickými radikálními členy římskokatolické církve, vůči státu a městu dosti agresivně. Zcela nesmlouvavě vyžadovali vydání majetku, i přes to, že k tomu tehdy neexistoval žádný zákonný podklad. Na řád se ale jeho partneři z městské správy i z okresního úřadu dívali jako na nevinné oběti proticírkevních represí, a tak mu vyšli vstříc daleko nad rámec svých povinností. Uvolnili řádu celé západní křídlo konventu, pomáhali se shromažďováním podkladů pro restituci pozemků, budov i bývalého klášterního inventáře, na opravy areálu kláštera přispěli z prostředků památkové péče okresního úřadu částkou 3.858 tisíc korun. Bláhově se při tom domnívali, že i řád splní své sliby o vybudování galerie církevního umění, prodejny charity, parku v klášterní zahradě.... Varování, i některých domažlických římských katolíků, že řádu nelze slepě věřit, se tehdy brala jako nemístné podezírání a zbytek myšlení z dob právě minulých. Skutečnost však dala za pravdu právě oněm skeptikům. Jen řád dostal vrácen klášter zákonem, všechny jeho sliby byly ty tam. Zbylo jen rozčarování a pozdní

poznání, že ani církev není vzdálena známému faktu, že s jídlem roste chuť. Místo galerie a parku vznikly obchody, dokonce vinárna. To se stalo v roce 1994. A jen stačila trpká pachut' z podivných obchodů řádu vyprchat, přišla další rána. Na jaře roku 1997 oznámil řád ředitelce Muzea Chodska a referátu kultury okresního úřadu, že žádá o vrácení několika set uměleckých předmětů, které byly údajně v roce 1950 předány Muzeu Chodska. Muzeum však, podle dochovaného předávacího protokolu, mimochodem zpracovaného dosti pečlivě, převzalo z majetku kláštera pouze několik desítek obrazů, které už řádu dávno vrátilo, až na sedm pláten. Ty měly být podle dohody řádu a muzea vystaveny v budoucí muzejní expozici. Marné bylo všechno vysvětlování, že nelze vrátit něco, co v muzeu není. Při osobním jednání v Domažlicích, přesně ve stylu prvních jednání z roku 1990, vyhrožoval právník řádu vším možným. Fakta ale byla neúprosná, v muzeu se doklady nedochovaly a navíc podle zjištění jeho pracovníků tam předměty, které řád žádal, vůbec nebyly. Na toto sdělení se právník řádu začal dožadovat přístupů do muzejních depozitářů, kde prý si řád vybere, co by mohlo být jeho nebo vhodnou náhradou za ztracené předměty. Samozřejmě podobný požadavek byl ostře odmítnut. Nato začal pan doktor obviňovat zástupce okresního úřadu z komunistických manýr. Jeho nehoráznostem učinil přítrž až přítomný provinciál řádu, který se posléze vzpamatoval a za výroky pana doktora se omluvil. O celé záležitosti bylo informováno ministerstvo kultury, které potvrdilo nemožnost vydávat z muzejních sbírek náhradu za věci ztracené či zcizené před téměř půlstoletím a v témže smyslu informovalo i řád. Krátce poté zažili podobný šok, jako představitelé okresního úřadu, zástupci města. Město v roce 1992 uzavřelo s řádem nájemní smlouvu pro základní uměleckou školu, které je zřizovatelem a která v klášteře sídlí. V této nájemní smlouvě je odstavec, hovořící o ročním zvyšování nájemného o inflaci. Při podpisu smlouvy všechny zúčastněné strany hovořily o tom, že inflace se bude počítat vždy pouze z výchozí částky, to je z nájmu za rok 1992. Ve smlouvě však tato víceméně ústní dohoda písemně zakotvena nebyla. Výsledkem je, že řád inflační příplatek počítal vždy z celkové částky

nájemného za předchozí rok, takže v tomto roce se nájemné vyšplhalo z původních necelých 120 tisíc Kč ročně na 157.730 Kč. A to už je částka pro školu téměř neúnosná. Starostka města se proto dopisem z ledna tohoto roku obrátila na řád s prosbou o změnu nájemní smlouvy. K dopisu přiložila protinávrh města, který stanoví, že škola by po pět let platila 140.000 Kč ročně s tím, že po této lhůtě by byla jednání o nájmu obnovena. Navíc město navrhuje uzavření nájemního vztahu na dobu šedesáti let. Na tento návrh odpověděla Česká provincie Řádu svatého Augustina, zastoupená provinciálem Williamam Faixem, že "Česká provincie Řádu svatého Augustina není výdělečná organizace a přes to musí pečovat o své kláštery a kostely. Potřebuje tudíž i prostředky na udržování a rekonstrukce. Nájemy z pronajatých nebytových prostor jsou jediné prostředky, které řád získává, a tudíž si nemůžeme dovolit nezvyšovat nájem alespoň o částku inflace". Představitel řádu ovšem skromně zamlčel, že většinu restituovaných budov (bylo jich celkem jedenáct v celé republice) už řád dávno prodal a co se týká obnovy kláštera, pak tu ze dvou třetin zaplatil stát, zbylé peníze přišly od soukromých dárců ze SRN. A posléze zjevně nepochopil či nechtěl pochopit, že škola je rovněž nevýdělečná instituce. (Kam zmizely slib jak bude řád o školu pečovat?) Je pochopitelné, že jednání řádu mělo ve městě silně negativní ohlas. Tentokrát se proti němu postavila absolutní většina členů zdejší římskokatolické farnosti, zejména když se rozneslo, že převor kláštera páter Dorničák s postupem svých pražských představených nesouhlasil, že je před ním dokonce varoval, ale nebyl vyslyšen. Z obav před dalším poškozováním jména církve se do celé záležitosti vložila místní organizace lidové strany. Ta informovala náměstka ministra kultury Mgr. Vladimíra Koronthályho, který má církve na starosti a který je ve velmi úzkém kontaktu se zdejším referátem kultury okresního úřadu. Pan náměstek požádal o zprostředkování pražské arcibiskupství a počátkem července přijel do Domažlic v doprovodu pánů provinciála a ekonoma řádu. Na závěr téměř tříhodinového jednání, kterého se mimo představitelů řádu a náměstka ministra kultury Mgr. Vladimíra Koronthályho zúčastnily ještě

starostka Domažlic paní Mgr. Jaroslava Wollerová, vedoucí referátu kultury okresního úřadu PhDr. Věra Závacká a tajemnice okresní organizace lidové strany paní Marie Johánková došlo k dohodě, že škola bude platit pevný roční nájem ve výši 8.600 německých marek v přepočtu podle platného kurzovního lístku ke dni splatnosti nájmu, bez inflačního zvyšování. Výpovědní lhůta byla stanovena na dva roky. Nová nájemní smlouva dává škole alespoň jakousi jistotu. Nepříjemný pocit z necitlivého jednání řádu však zůstává. Důvěra a podpora, kterou měl řád ve městě v létech 1990-1991 je pak prohospodařena na dlouhou dobu, ne-li napořád.

POČASÍ V ČERVENCI

Střídalo se teplé počasí s chladnějším, občas poprchávalo, teploty kolísaly od nejnižších + 19 stupňů C 15. července až k 32 stupňům na počátku a na konci měsíce.

SRPEN

URČENÍ POČTU ČLENŮ ZASTUPITELSTVA

Volby do zastupitelských sborů se neúprosně blíží, a tak už začaly první přípravy. Domažlické zastupitelstvo na své srpnové schůzi mělo stanovit počet členů městského zastupitelstva pro příští volební období. Domažlice mohou mít počet zastupitelů rozmezí 15 - 35 osob. Zastupitelé se shodli na tom, že stávající počet 21 zastupitelů je pro Domažlice zcela optimální, a tak jej potvrdili i pro příští čtyři roky.

PRODEJ AKCIÍ

Městské zastupitelstvo na své srpnové schůzi schválilo prodej akcií z vlastnictví města západočeské plynárenské společnosti. Město je vlastníkem 3.539 akcií. Cena za jednu akcii je 1.900 Kč. Do městského rozpočtu tak přibude 6.74.100,- Kč. Částka je to nadmíru potřebná, neboť, jak uvedl vedoucí finančního odboru městského úřadu pan Jiří Regal, díky snížení prodejní ceny městských bytů se snížily příjmy rozpočtu města o 5 milionů korun a městu vznikly i některé vícenáklady, se kterými rozpočet nepočítal, jako například na stavbě Chodského hradu. Rozpočtu pro rok 1998 bude tedy pomoheno. Otázkou je, zda je prodej akcií opravdu tak výhodný i z hlediska dlouhodobého. Někteří ekonomové totiž města před prodejem akcií v energetice, plynárenství, vodárenství a podobně varují, protože je v současné době považují za nevýhodné. Jde totiž z hlediska dlouhodobého bez výjimky o velmi lukrativní podniky.

ČERCHOV NA FOTOGRAFIÍCH

Týden před Chodskými slavnostmi zahájil předseda domažlického odboru Klubu českých turistů Mgr. Petr Matějka v rajske zahradě augustiniánského kláštera výstavu Historie Čerchova a jeho podhůří, která byla instalována v klášterním refektáři. Desítky fotografií a dokumentů seznamovaly návštěvníky s přírodou Čerchova a s událostmi, které jsou s ním v posledních stu letech spojeny. Zajímavou část výstavy tvořily nejstarší historické fotografie z Čerchova a fotografie z archivu waldmüchenského fotografa Hanse Beera.

ZEMŘEL VÍT BENČÍK

16. srpna zemřel v Domažlicích ve věku 70 let Vít Benčík, bývalý správce v Chodském hradu.

CHODSKÉ SLAVNOSTI - VAVŘINECKÁ POUŤ

Začaly už v pátek 14. srpna ve 20 hodin na pódiu před bránou **III. domažlickým fechtováním, hraním a ohně chrlením** skupiny KORBEL historického šermu a jejích hostů.

V sobotu 15. srpna dopoledne koncertovaly na pódiu pod bránou dechovky. Od 9 hodin Horalka pod taktovkou Václava Wiesnera, v 11 hodin dechovka z Weidingu v SRN pod taktovkou Franze Singera, ve 12 hodin Dupalka, pod taktovkou Michala Jansy, v 15 hodin Veselka Ladislava Kubeše.

V 18.30 začal na pódiu u brány **Chodský korbek** s moderátorem Josefem Pospíšilem z Českého rozhlasu. Účinkovaly dechové hudby z Chodska: Horalka, Stavovanka, Šumavanka, Dupalka a jejich hosté z Furth in Waldu a z Weidingu. Jako host programu vystoupila heligonkářka Renáta Hrdličková.

První den pouti ukončilo na pódiu pod bránou tradiční dudácké **Štandrlé**, tentokrát s folklórními soubory z Postřekova a z Klenčí v režii Jiřího Kapice.

V neděli 16. srpna dopoledne se na pódiu u brány představily dechovky Šumavanka za řízení Vladimíra Vinše a Stavovanka, řízená Janem Votrubou.

Chodský folklór se tentokrát soustředil na pódium u Chodského hradu, kde v sobotu v 9 hodin ráno zahájil přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer **Národní přehlídku dudáků**. Škoda, že v hledišti sedělo v té době jen asi kolem třicítky diváků. Postupně se však hlediště zaplnilo. Kolem 11 hodiny dopoledne v něm doslova nebylo k hnutí a celá řada lidí se za jutovou bariéru, která oddělovala prostor určený pro vystoupení od Chodského náměstí, vůbec nedostala. Přehlídka trvala od 9 do 17 hodin, večer pak na ní navázal pořad **20 let mrákovské dudácké muziky** s kapelníkem Václavem Kupílkem. Pořad to byl vtipný, měl spád i pravý chodský říz a zaplněnému hledišti se velice líbil, což dokazovalo častým potleskem.

V neděli pak od 10 hodin patřilo pódium u hradu dětem. V režii Jiřiny Holoubkové se v pořadu **Zadudyj dudáčku** představily dudácká muzika Základní umělecké školy v Domažlicích, Postřekovský dětský národopisný soubor a jejich hosté. (Tyto soubory vystupovaly také v sobotu 15. srpna odpoledne před domem penzionem v Baldovské ulici.) V 11.30 je vystřídala dechová hudba žáků zdejší základní umělecké školy Liduška, řízená Jiřím Huřtákem.

Vrcholem programu slavností byl jako každoročně klenotnicový pořad chodského folklóru v neděli 16. srpna odpoledne v letním kině. V pořadu s názvem "**Toulky Chodskem za písničkou**" vystoupily chodské soubory z Mrákova, z Postřekova a z Klenčí, Konrádyho dudácká muzika a hosté. Zdařilému pořadu v režii PhDr. Anny Kuželkové lze vytknout snad jen přílišnou délku (2,5 hodiny). Nicméně zaplněné hlediště vytrvalo nejen do konce, ale dlouhým potleskem si ještě vynutilo přidavek.

Církevní pout' začala po oba dny v 8 hodin ráno mší svatou v klášterním kostele. Od 10 hodin se pak také po oba dny konala na Vavřinečku před tamním kostelíkem **slavná mše svatá**, kterou celebroidal plzeňský biskup Msgre. František Radkovský. Dopravu na

Vavřineček zajišťovala po oba dny kyvadlová doprava s odjezdem z Havlíčkovy ulice.

Pout' jako vždy doprovázelo několik výstav. V gymnáziu sklízeli v sobotu zasloužený obdiv kočičí krasavci a krasavice, i když, jak se zdálo podle jejich výrazu, ani o něj příliš nestáli. V sobotu i v neděli byla v gymnáziu také výstava drobného zvířectva, na které se s živými exponáty čile obchodovalo a nejedno děcko si odtud odneslo nového čtyřnohého nebo ptačího přítele. Český svaz chovatelů Domažlice vystavoval svoje chovance v prostorách autoškoly pod Vavřincem. Tady se ovšem soustředili na zvířata užitková.

V městském kulturním středisku byl po oba pout'ové dny už 3. ročník hospodářské výstavy Chodsko. Podle návštěvníků na ní příliš zajímavého k vidění nebylo. Na náměstí vystavovala a prodávala umělecká řemesla. Klasický "stánkový bleší trh" se i letos táhl od Chodského hradu až k viaduktu na cestě pod Vavřincem. Dominovaly jako vždy stánky Vietnamců s textilem, botami, hodinkami a drobnými suvenýry.

V sobotu i v neděli jezdil z Plzně do Furth in Waldu historický parní vlak. Mnozí jeho pasažéři se pak ve Furthu účastnili tamní slavnosti "Skolení draka" s hlavní atrakcí tři metry vysokým elektronickým samohybným drakem. Drak, chloubka města Furth, se pohybuje po housenkových pásech a provádí všechny dračí potvornosti - funí, řve, chrlí oheň a zlostně seká ocasem.

Počet návštěvníků letošní pouti byl asi zhruba stejný jako před rokem.

Náklady na organizaci slavností činily 317 tisíc Kč. Za stánky město utržilo 450 tisíc korun. Protože tržby z programů nestačily k pokrytí nákladů na jejich organizaci, použil městský úřad část tržeb za stánky na vyrovnání schodku za programy a vyrovnal tak rozpočet slavností na

příjmy	442.000 Kč
vydání	442.000 Kč.

HASIČSKÁ SOUTĚŽ

20. srpna se konal na domažlickém náměstí 5. závod celorepublikové soutěže hasičských záchranných sborů. Celkové prvenství si ze soutěže odnesli Domažličtí hasiči, druhé bylo družstvo Aera Vodochody a třetí družstvo z Havlíčkova Brodu.

SPORY O DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ

76 domažlických podnikatelů podepsalo petici, kterou jejich zástupci předali starostce města paní Jaroslavě Wollerové. Protestovali v ní proti té části dopravního řešení, která stanoví povolené hodiny pro zásobování jejich obchodů a dožadovali se, aby jako dosud mohla zásobovací vozidla vjíždět do středu města kdykoli. Signatáři petice se ale nějak nedomluvili, na jednání u paní starostky se teprve začali dohadovat o tom, jaké požadavky vlastně podepsali, nakonec někteří z nich svoje podpisy odvolali. Jak se zdá, bude nové dopravní řešení ještě dlouhou dobu námětem kritiky a sporů. Jen by kritikové měli vědět, co vlastně po městské správě chtějí.

VÝSTAVA OBRAZŮ VÁCLAVA SIKY

V srpnu a v září vystavuje v městské knihovně Boženy Němcové svoje oleje, inspirované verši Jaroslava Seiferta a Karla Hynka Máchy, kdyňský výtvarník Václav Sika.

POČASÍ V SRPNU

Srpen byl pěkný a teplý s občasnými bouřkami, denní teploty prakticky neklesaly pod 20 stupňů C, většinou se pohybovaly od +23 do +31 stupně C, s výjimkou středu měsíce, od 11. do 14. 8., kdy bylo chladněji +18 - +19 stupňů.

ZÁŘÍ

Z HISTORIE DOMAŽLIC: ELEKTRICKÉ OSVĚTLENÍ MĚSTA

Bývaly doby, kdy Domažlice, ony slavné Zubřany páně Jana Vrby, na kterých autor kouska dobrého neshledal, byly v lecčems v čele pokroku při zlepšování vzhledu českých měst. Domažlice měly jeden z prvních zástavbových - dnes bychom řekli územních - plánů. Měly první lesní přírodní rezervaci v zemi - na Bystřici. Jako jedno z prvních menších měst si postavily vlastní městskou elektrárnu a nechaly si vyprojektovat veřejné elektrické osvětlení. Přímý podnět ke stavbě elektrárny daly právě problémy se zmíněným osvětlením. Od středověku až do počátku 19. století si musel každý, kdo večer nebo v noci vyšel do ulic města, nést světlo sebou. Svítilo se nejprve pochodněmi, pak svíčkami. Svíčky kvůli nebezpečí požáru nesměly být nošeny volně, ale pouze v uzavřených lucernách. Na dodržování tohoto předpisu přísně dbali ponocní, kteří každého provinilce, který nesl světlo bez lucerny, hlásili městské radě, a tak pak vyměřovala příslušné pokuty. Na počátku 19. století se situace mění, do měst se zavádí první veřejné osvětlení. V Domažlicích rozsvítili první lampu, určenou k nočnímu veřejnému osvětlení, 29. 12. 1834. Lampa stála před radnicí. Svítilo se v ní nejprve řepkovým olejem, teprve později se přešlo na petrolej. V roce 1900 už měly Domažlice 135 svítlen. Svítilo se v nich stále petrolejem, protože však ceny petroleje v té době začaly stoupat, uvažovalo město od roku 1901 o osvětlení acetylenem, později o osvětlení plynovém. Výstavbu plynárny prosazoval zejména tehdejší starosta Petr Hana. Později však svůj názor změnil a doporučoval výstavbu elektrárny. Průkopníky stavby

elektrárny a elektrického osvětlení města byli mimo něj pánové Emanuel Hübner, ředitel cukrovaru, dr. František Wellner a ředitel školy Josef Žuvniček. 13. března 1907 odhlasovalo obecní zastupitelstvo stavbu elektrárny, 12. února 1908 stavba začala. Na montáž sítě veřejného osvětlení si město vybralo firmu Kolben a Breinfeld a Daněk, a.s. Před rovnými devadesáti léty, 28. září 1908 o půl sedmé večer, tehdejší starosta města Jan Ludvík slavnostně uvolnil přívod páry k elektrárenským strojům a ve městě se po prvé rozsvítilo 176 svítilen, umístěných na litinových sloupech. Snad lze ještě dodat to, že v budově elektrárny byly za necelý rok, 15. května 1909 otevřeny i parní a vanové lázně.

VARHANNÍ KONCERT

1. září uskutečnila v arciděkanském chrámu v Domažlicích Nadace Za staré Domažlice dobročinný koncert ve prospěch domažlických památek. Domažlické veřejnosti se na něm představila altistka Hana Šteflová a varhaník Karel Fráňa.

ÚPRAVY ZAHRADY POD CHODSKÝM HRADEM

začaly srovnáváním a kultivací terénu. Navázela se ornice, aby bylo možné ještě do konce zimy vysít trávník. Péči o zahradu převzaly městské lesy.

Z HISTORIE DOMAŽLIC

DOMAŽLICE V ZÁŘÍ - LISTOPADU 1938

(Sestaveno městskou kronikářkou podle rukopisných poznámek patrně městského kronikáře z r. 1938 profesora zdejšího gymnázia V. Miškovského.)

Někdy v roce 1973 jsem dostala pro svoji rigorózní práci od bývalého městského kronikáře pana JUC. Josefa Falty několik balíků

starých novin, plakátů, různých pozvánek a podobných papírů s tím, že se jedná o podklady pro městskou kroniku od jeho předchůdce, kronikáře Aloise Černého. Mezi těmito materiály byly zastrčené i rukopisné poznámky, týkající se pohnutých politických událostí roku 1938, tak, jak je před šedesáti léty prožívaly Domažlice. Protože městská kronika z let 1938 - 1945 neexistuje, pokusím se vylíčit tehdejší události podle toho, jak jsou zapsány v poznámkách jejich přímého účastníka, pravděpodobně tehdejšího městského kronikáře profesora Miškovského. (Doslovné citace z poznámek uvádím uvozovkami.)

Březen 1938: 12. března bylo naše město na hranici velmi rozrušeno událostmi v Rakousku. Adolf Hitler přes noc připojil vojenskou mocí Rakousko k Německu, a tím vytvořil Velkoněmeckou říši. Vzruch trval jenom dva dny, pak se situace uklidnila.

Srpen 1938: Vavřinecké pouti 15. srpna se tohoto roku účastnilo daleko více lidí než v létech minulých. Již v sobotu bylo město přeplněno, poutníci nocovali ve Kdyni, v Klatovech, v penzionu Krásnohorská na České Kubici spali lidé i ve vanách. Pout' se, přes nepřízeň počasí, vydařila.

Září 1938 "Vláda podniká všechno, aby mír byl zachován. Do této usilovné práce přichází 15. září demagogická řeč kancléře Hitlera, která zřejmě naznačila, že už nejde o autonomii sudetských Němců, ale o přímé připojení k říši celého území, obývaného sudetskými Němci. Odpověď' presidenta republiky dr. Beneše sice na určitý čas přinesla uklidnění, ale nezastavila běh událostí. Vše připravuje se na válku" "V našem městě, jako v městě hraničním, projevuje se zvýšenou měrou odezva událostí celostátních. Obyvatelstvo odesílá své věci do vnitrozemí, mnozí se stěhují, město se vylidňuje. Zvýšený ruch lze pozorovat na náměstí, kde hloučky debatujících občanů mluví o válce a míru, o odevzdávání zbraní, odevzdávání radiových přijímačů, zkrátka nálada jako před válkou. Na školách se sice vyučuje, ale žáků ubývá, jak se rodiče stěhují pryč a své děti berou ze škol."

29. září je podepsána Mnichovská dohoda. Po vyhlášení odtržení Sudet od Československé republiky se situace ve městě mírně zklidňuje. Mnozí z těch, kteří město opustili, se vracejí zpět.

"Nyní jen ozývá se otázka, co bude s okolím našeho města. Místní noviny Posel od Čerchova, které informovaly čtenáře, nevycházejí po dobu tří týdnů, a tak obyvatelstvo je informováno, a to ještě špatně, jinými časopisy, rádiem, poslouchá se radio cizí, přijímají se zprávy, často velmi fantastické. Dle dohody mnichovské obsazeny byly kraje německé, ale s nimi celá řada krajů, kde obyvatelstvo je ryze české. To je to sebeurčení národů! Velmoci slíbily, že v krajích, kde je obyvatelstvo smíšené, bude plebiscit, ale nebylo to dodrženo".

Říjen 1938: "Křížová cesta našeho národa pokračuje nezadržitelně kupředu. Marné jsou naše protesty proti obsazení českých krajů, marně protestujeme zde proti obsazení Čerchova, marně snažíme se dokázat, že základem hranic mají být hranice národnostní a v přesném vyměření hranice katastrální. 10. října obsadilo okolí našeho města německé vojsko. Nejbližší na Baldově, kde hranice jde až před tak zvané Tejnské háje." V boji za zachování českého Čerchova se nejvíce angažoval domažlický Klub českých turistů. Turisté argumentovali, že i podle mnichovské dohody patří Čerchov k Čechům, protože leží na katastru ryze české obce Pec. Svoje protesty poslali turisté předsedovi vlády generálovi Syrovému, ministrovi vnitra, velvyslanecké konferenci v Berlíně a mnohým dalším institucím. Všechny snahy ale byly marné.

Listopad 1938: "Přichází listopad a s ním další utrpení našeho národa i kraje, které se měrou nebývalou dotklo i kraje Chodů. V polovici měsíce rozšířila se po městě zpráva, že v časopise Züricher neuste Nachrichten byla otištěna zpráva, že několik vesnic v okolí Domažlic má být připojeno k říši německé. Zpráva tato vzbudila v městě pochopitelný rozruch a později se ukázalo, že nebyla planá. Na základě této zprávy i informací jiných rozhodl se starosta města pan Matěj Rádl a lesní rada pan Bohumil Teichmann odjetí do Berlína a zde jednat přímo o této věci. Jejich cesta byla sledována vším obyvatelstvem s povděkem, neb jedině rázným zakročením mohlo se snad předejít hrozící katastrofě.

Bohužel všechny pokusy byly marné, a tak na telegrafický příkaz pana starosty odjíždí do Prahy deputace chodských vsí s profesorem Bendou a s Tomášem Kozinou, kteří intervenovali v Praze, ale zde jim bylo řečeno, že Praha o ničem neví. Zatím vrací se z Berlína starosta města a na schůzi chodských starostů, svolané dne 13. listopadu usneseno vyslati deputaci Chodů v krojích k ministerskému předsedovi armádnímu generálovi Syrovému a k rozhodujícím členům vlády. V pondělí 14. listopadu odjíždí do Prahy autokary (17 aut a 2 autobusy) stočlenná deputace Chodů, která měla informovati předsedu vlády. Jejich příjezd do Prahy vzbudil podiv a sympatie, jimiž se obyvatelstvo hlavního města netajilo. Bohužel nebylo deputaci dovoleno in corpore odebrati se na Hrad a povolena jen delegace, sestávající z 6 členů, vedená starostou Domažlic panem Rádlem. Tuto delegaci přijal předseda vlády a zde velmi rázně hájil zájmy celého chodského kraje starosta města. Delegace vrátila se pak přes Plzeň a Klatovy, kde pořádné projevy do Domažlic a zde 16. listopadu konán veřejný projev, na němž starosta města promluvil o cestě do Berlína, pan Hutta o chybách vlády dřívější a zástupce Chodů o věrnosti Chodska státu a kraji. Zdálo se do poslední chvíle, že podaří se zachrániti chodské vsi, ale do této blahé naděje přichází hlášení radia, že 21. listopadu bylo Německu vydáno 8 vesnic: Postřekov, Chodov, Klenčí, Filipova Hora, Pelechy, Pec, Babylon, Česká Kubice. Po usilovném jednání podařilo se zachránit alespoň Pasečnici a Stráž, které měly být původně také zabrány. Tímto strašným or telem ztrácí Chodsko vsi od pradávna české, které si udržely své češství, město Domažlice, které již při prvním záboru ztratilo Fuchsovu Huť, ztrácí další rozsáhlý majetek: lázně na Babyloně, lesy atd. A nyní položme si otázku, kdo je vinen tím, že toto území bylo ztraceno. Dnes nelze ještě přesně určit, co bylo příčinou a to ukáže až historie budoucích let. Jisto je, že silně tento nárok německý podpořila touha po spojení jižního Německa se severními kraji Čech drahou z Brodu (Furth i/W - poznámka kronikářky) do Plzně, ale jisto je i to, že šlechtičtí majetníci, přátelé lorda Runcimana měli i zde, jako v jiných krajích, značný vliv. Jistě Schönborn a jeho náhončí nasadili všechna páky, aby

své panství, beztak prodlužené, dostali do říše německé. Tragedie byla dokončena 24. listopadu, kdy tyto obce byly obsazeny německým vojskem. Dnes musíme se jen těšiti tím, že tak, jako nám byly tyto obce odňaty, budou nám zase vráceny."

Tolik souvislé vyprávění. Na doplnění ještě uvádím chronologii některých událostí:

Září 1938: Domažlice se připravují na válku. Ve městě zůstává sotva polovina obyvatel, ostatní se stěhují do Plzně, Sušice, Horažďovic, Blatné, Písku, Tábora, také do Prahy i dále do kraje. Úřady začínají balit a odvážet nejdůležitější dokumenty. Domažlické muzeum posílá své nejvzácnější exponáty zabalené v bednách do Tábora. Domažlická spořitelna stěhuje svoji agendu do Příbrami.

Říjen 1938: je přerušeno přímé vlakové spojení Domažlice - Staňkov - Holýšov - Plzeň - Praha, protože Blížejov, Holýšov, Stod a Nýřany byly připojeny k Německu. Vlaky do Plzně jezdí přes Klatovy a Horažďovice. Domažlice hostí 250 osob, které musely odejít ze zabraného území. Domažličtí Sokolové uctili památku pana Bohumila Mayera, železničního dělníka a náčelníka Sokola v Bělé nad Radbuzou, kterého zabili henleinovští ordneři.

Listopad 1938: 15. listopadu ráno posílá obec Domažlice všechny svoje kočí s povozy do svých lesů odvážet odtud dříví do Domažlic, aby je zajistila před případným zabráním pro Hitlerovu Říši.

V úterý 22. listopadu byla sňata Baarova socha na Výhledech z pylonu pomníku a odvezena do domažlického muzea v Chodském hradu. Baarovo muzeum z Klenčí bylo na zásah spisovatele Jana Vrbu péčí Československé akademie věd a umění evakuováno do zámku v Lužánkách. Profesor MUDr. Pelnář dal z trhanovského hřbitova do Domažlic převést urnu s popelem profesora MUDr. Thomayera a Thomayerovu pamětní desku z trhanovského zámku. Z postřekovské hospody převezli do domažlického muzea obrazy malíře Jaroslava Špillara.

Ve čtvrtek 24. listopadu, v den záboru Horního Chodska hitlerovskými vojsky, to na náměstí v Domažlicích, kde se toho dne

konal jindy slavný výroční Martinský trh, vypadalo jako o pohřbu. Plakali staří i mladí, a když místní rozhlas vyhlásil na znamení smutku minutu ticha za zabrané obce, poklekli všichni lidé na náměstí na kolena a vkleče vyslechli z amplionů městského rozhlasu i československou státní hymnu.

Město Domažlice přišlo záborem Sudet a Horního Chodska téměř o všechn svůj pozemkový majetek. Zabráno mu bylo 3.240 hektarů lesa a 96 hektarů zemědělské půdy. V majetku města zbylo pouze 466 hektarů lesa. Tím se samozřejmě podstatně zkrátily jeho příjmy a město se dostalo do zoufalé finanční situace.

Prosinec 1938: 16. - 17. prosince se v Domažlicích konala sbírka peněz, potravin a ošacení pro lidi, kteří utekli ze zabraných Sudet. Při sbírce ochotně pomáhali místní skauti. Lidé, i ti nejchudší, se snažili něčím přispět - byť jen pár halíři.

Sbírkou na pomoc uprchlíkům ze Sudet (Domažličané věnovali pro tyto uprchlíky mimo materiální pomoci přes 16.000 Kč) končí poznámky jednoho očitého účastníka tehdejších dějů. Je to smutné čtení i pro toho, kdo tenkrát ještě nebyl na světě a tehdejší události zná opravdu jen z vyprávění. Doufejme jen, že se něco podobného už nikdy nebude opakovat.

ZNOVUODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY

28. září odhalil Klub českých turistů, odbor Domažlice spolu s Okresním úřadem Domažlice, pod záštitou senátora za sociální demokracii ing. Petra Smutného a přednosty okresního úřadu Mgr. Pavla Faschingbauera na Kurzově věži na Čerchově už po druhé pamětní desku dozorcí finanční stráže nadstrážmistroví Josefovi Pavlišťovi. Nadstrážmistr Pavlišťa, rodák z Moravy, přišel na Chodsko z Prahy. Sloužil u finanční stráže a v tragických dnech pozdního léta 1938 se stal členem Stráže obrany státu, která na hranicích bojovala s henleinovskými bojůvkami. 13. září 1938 ho ordneři přepadli při ostraze turistické chaty na Čerchově. V nerovném boji bránil svěřenou

chatu proti přesile tak dlouho, než klesl s prostřelenou hlavou na její verandě. Tam ho také později našli jeho spolubojovníci. 13 nábojů, vystřílených z jeho pušky, se stalo svědectvím o statečném boji.

Po válce, v roce 1946, na den svatého Václava (28. září), odhalili zástupci domažlické posádky, četnictva a bývalí příslušníci Stráže obrany státu pod záštitou tehdejšího Okresního národního výboru v Domažlicích Josefu Pavlišťovi na čerchovské chatě pamětní desku, kterou pak předali do ochrany majiteli chaty, Klubu českých turistů z Domažlic. Když po roce 1948 byl přístup na Čerchov uzavřen a do turistické chaty se nastěhovali vojáci, přemístili desku dovnitř chaty. Při demolici chaty pak jakýsi vandal vyřezal z bronzové desky symbol Chodska, psí hlavu a státní znak a torso pohodil kdesi na vrcholu Čerchova do křoví. Tam zohavenou desku náhodou objevili členové Klubu českého pohraničí. Ti ji odvezli do Domažlic a předali Svazu bojovníků za svobodu. O smutném osudu desky pak informovali senátora ing. Petra Smutného. Ing. Smutný požádal o pomoc referát kultury okresního úřadu. Pracovníci referátu odvezli desku do restaurátorské dílny pana Kovaříka v muzeu v Mariánské Týnici. Původní záměr desku opravit se ukázal vzhledem k rozsahu poškození jako nemožný. Restaurátoři proto odlili přesnou kopii. Poškozený originál předal referát kultury k uložení do Muzea Chodska. A na stejný den jako po prvé, 28. září, se pak deska vrátila zpět na Čerchov, tentokrát na Kurzovu věž. Statečný čin Josefa Pavlišty přítomným přiblížil krátkým projevem senátor ing. Petr Smutný, který také s předsedou domažlického odboru Kruhu českých turistů Mgr. Petrem Matějkou desku odhalil. Na Čerchově bylo toho dne nevlídno, mrazivý vítr vyrážel dech a mlha studila až na kůži. Přes to se na šedesát účastníků této komorní slavnosti rozcházelo s dobrým pocitem, že byla napravena křivda a znovu uctěna památka jednoho statečného člověka.

UMĚLECKÁ ŠKOLA NECHCE ZŮSTAT V KLÁŠTEŘE

Nešťastný postoj řádu augustiniánů k umělecké škole, která je v klášteře v nájmu, zejména tahanice kolem nájemného, znechutily učitele školy natolik, že se obrátili na město se žádostí o přestěhování školy do jiného, pokud možno městského objektu. Důvodem jejich žádosti nebyly jen spory s řádem. Uváděli, že čtyřoborovou základní uměleckou školu, pro kterou se v Domažlicích vžil obecný název "hudebka" (snad přetrvává ještě z období první republiky, kdy ve městě skutečně působily hned dvě soukromé hudební školy), navštěvuje přes šest set (letos 608) žáků. Předáním západního křídla řádu, a poté nad rámec podepsané dohody, na základě interního jednání mezi školou a řádem i nově přestavěného tanečního sálu, škole ubyly 3 učebny a možnost pořádání komorních akcí v refektáři. Ke stísněným prostorám pak přistupuje skutečnost, že v klášteře není zavedeno centrální vytápění, nejdou tedy vytápět chodby, budova je vlhká, hygienická zařízení neodpovídají počtům žáků. Hygienici dokonce škole vydali jen dočasný souhlas se stávajícími sociálními zařízeními a dožadují se snížení kapacity školy. Tolik učitelé. Starostka města na jejich žádost navrhla řediteli školy, že by se snad dalo uvažovat o přestěhování školy do budovy zrušených jeslí v ulici dr. Beneše, kde by se daly zřídit moderní učebny a potřebné zázemí, které v klášteře škola postrádá. O úvahách radnice se zmínil i Domažlický deník. Hned po vyjití jeho zprávy se na městský stavební úřad dostavili zástupci občanů z okolních rodinných vilek a předali zde petici, ve které proti hudební škole v blízkosti svých domů protestovali. Báli se totiž, že hudební škola bude nadměrně hlučná. Městská rada zvážila všechna pro a proti a nakonec rozhodla, že základní umělecká škola zůstane prozatím v klášteře a budova jeslí že se přestaví na obytný dům. Při svém rozhodování byla vedena i skutečností, že náklady na protihluková opatření by byly neúměrně vysoké. Přestavba jeslí na hudební školu by stála něco kolem půldruhého milionu korun a tuto částku město nemá. Přestavbu na obytný dům by hradili budoucí nájemníci formou předplacení nájemného. Učitelé hudební školy se však se závěrem městské rady nesmířili,

sepsali proti jejímu rozhodnutí petici, kterou v krátké době podepsalo 758 občanů města a odevzdali ji městské starostce. Do konce tohoto roku nebylo definitivně rozhodnuto o ničem, celá záležitost se asi potáhne i do roku příštího.

ZNOVU PRODEJ BYTŮ

Městská rada rozhodla nabídnout další byty ze svého majetku, tentokrát na Kozinově poli, ke koupi stávajícím nájemníkům. Z 1464 městských bytů by tak mělo být ke koupi do osobního vlastnictví určeno 597 bytů. Ani toto číslo není asi ale konečné, protože o koupi bytů projeví zájem už i nájemníci z dalších domů.

POČASÍ V ZÁŘÍ

První dvě třetiny září byly velice teplé, s pravým letním počasím. Denní teploty se pohybovaly od +21 do +30 stupňů C. Bylo polojasno, s občasnými dešťovými přeháňkami a bouřkami. Vcelku ale příliš nenapršelo. Konec měsíce byl deštivý, větrný a chladný.

ŘÍJEN

OTEVŘEN DALŠÍ TURISTICKÝ HRANIČNÍ PŘECHOD

8. ledna 1997 se na domažlické radnici sešlo první jednání o obnovení turistického hraničního přechodu pro pěší a lyžaře Čerchov - Lehmgrubenweg, který existoval už před válkou. Záměr místních úřadů musely samozřejmě schválit úřady ústřední, a tak k otevření přechodu došlo až téměř po dvou letech od první schůzky, totiž 13. října tohoto roku. Majitelem i správcem přechodu jsou Domažlice, na jejichž pozemcích leží. Provozovat jej budou domažlické městské lesy.

SKAUTSKÉ VÝROČÍ

19. října měla v refektáři augustiniánského kláštera vernisáž výstava, věnovaná 80. výročí vzniku Československé republiky, 85. výročí založení chlapeckého a 80. výročí založení dívčího skautingu v Domažlicích. Výstavu, nad kterou převzaly záštitu okresní úřad a Město Domažlice, připravily společně všechny oddíly skautů a skautek z celého okresu. Na vernisáži se pak sešlo tolik účastníků, že refektář zdaleka nestačil a zaplněná byla i chodba před ním. Úvodní panely výstavy byly věnovány historii skautingu v Domažlicích v předválečném období a prvních poválečných letech, než byl skauting zakázán. Na dalších panelech a stolech se pak prezentovaly jednotlivé skautské oddíly okresu fotografiemi, dokumenty, výrobky, vzniklými na oddílových schůzkách. Výstava měla značný ohlas. Po celou dobu jejího trvání přijížděli do Domažlic i bývalí skauti a skautky, které život zavál do jiných koutů země, aby si zavzpomínali na svoje domažlické dětství či

mládí. I nejedna slza dojetí při tom z kropila mramorovou podlahu refektáře. Překvapením pro mimodomažlické návštěvníky byla i sama podoba obnoveného refektáře, kterou obdivovali a chválili.

REKONSTRUKCE SÍDLA OKRESNÍHO ÚŘADU

23. října skončila kolaudací čtyřletá rekonstrukce sídla okresního úřadu. Zašlá a šedivá budova se díky spolupráci stavební firmy, restaurátorů a památkářů změnila k nepoznání. Dnes domažlická "bedna" září do dálky obnovenými fasádami, s bohatým dekorem a zlacením. Samotné práce však neprobíhaly vždycky idylicky. Problémy začaly už při výměně oken, kterou rekonstrukce vnějšího pláště začínala. Stavební dozor stavby okna původně objednal u západočeských dřevařských závodů. Ty však byly schopny dodat pouze tak zvaná "eurookna" - malá okna se čtvercovými okenními tabulkami, vhodná snad do rodinných domků, nikoli ovšem ke strohé architektuře úředního sídla. Nakonec správce budovy přijal názor památkářů, aby se nechaly vyrobit přesné repliky oken původních s vakuovaným sklem. Plzeňská firma Senco, která vyhrála výběrové řízení na opravy vnějšího pláště, našla dodavatele, který byl schopen okna vyrobit, a tak se zdálo být vše v pořádku. Ovšem jen do chvíle, než se zjistilo, že, snad díky špatnému měření, jsou okna do přístavby nad druhým patrem o celých 16 cm větší, než byl starý okenní otvor. Naštěstí v přístavbě se daly okenní otvory upravit, a tak se, sice pracněji, než firma i investor předpokládali, leč přece, došlo posléze k žádoucímu výsledku. Po osazení nových oken následoval restaurátorský průzkum fasády vnějšího pláště, prováděný díky výšce budovy z hasičské plošiny. Průzkum jen potvrdil skutečnost, že od postavení objektu nebyla fasáda opravována. Vezmeme-li v úvahu, že vydržela bez opravy téměř sedmdesát let, musíme se sklonit před důkladností práce tehdejších řemeslníků. Na opravách vnějšího pláště pracovala mimo dělníky firmy Senco restaurátorská firma Kašpar ze severních Čech. Její odborníci opravovali vlaječky, erby, nápisy a zlacení, kterými je fasáda hojně zdobená a kamenickou výzdobu stavby.

Obnovovací práce samozřejmě neušly pozornosti domažlické veřejnosti. Zdejší občané zde bývali častými diváky i kritiky odvedeného díla. Značnému zájmu se těšilo zejména odkrývání vlastenecky laděných nápisů (pod atikou a nad vstupními dveřmi), které musely být po roce 1948 zabíleny. Úkolem rekonstrukce fasády bylo obnovit stav z doby jejího vzniku. Díky podrobnému průzkumu se to podařilo vcelku velmi dobře a budova okresního úřadu, dominanta severovýchodní části města, nejen že se vrátila do původní krásy, ale je odborníky označována za nejzajímavější sídlo okresního úřadu v celé republice. Jen doufejme, že práce dnešních řemeslníků nebude podstatně horší než práce jejich předchůdců. To se ale ukáže až za čas.

Opravy budovy okresního úřadu začaly v roce 1994 úpravami přízemí - kuchyně, a poté suterénu, ve kterém vznikl nový moderní archiv úřadu. Rekonstrukce fasády začala v roce 1996. Celkové náklady na rekonstrukci objektu činily až dosud 25 milionů korun. Částka ale ještě není konečná, protože zbývá dodělat úpravy kolem budovy - kultivace přerostlých tisů, oprava kamenného tarasu před třemi stranami budovy (s výjimkou severní strany, kde taras není), úprava prostoru mezi vlastní budovou a zmíněným tarasem.

Z historie domažlické "bedny":

V roce 1918 sídlily okresní úřad i okresní soud v budově Chodského hradu, kam se přestěhovaly po jeho přestavbě ve čtyřicátých létech 19. století. Úřady politické správy pak ještě měly kanceláře v domě čp. 71 na Hořejším předměstí, soud obýval ještě budovu přilehlou k Chodskému hradu (dnešní internát). Umístění bylo pro oba úřady zcela nevyhovující. V roce 1921 se na základě jejich stížností na nevhodné prostory konalo v Domažlicích komisionelní šetření o stavu všech úřadoven státní správy. Pověřená komise konstatovala, že umístění jak okresního úřadu, tak okresního soudu je skutečně velice špatné, místnosti jsou malé, tmavé, spisy jsou uloženy ve vlhku, takže rychle zplesnivějí a ohrožují pak zdraví úředníků, kteří s nimi musí pracovat. Jednání se táhlo ještě přes

rok, až konečně v roce 1923 vydalo ministerstvo vnitra souhlas se zahájením stavby nového sídla orgánů státní správy v Domažlicích, ovšem s podmínkou, že město Domažlice bezplatně poskytne pro stavbu pozemek, dopraví na něj, rovněž bezplatně, potřebný písek a lomový kámen, s 5 % slevou zajistí cihly a stavební dříví a poskytne k úhradě zbývajících stavebního materiálu hypotéční nebo komunální půjčku. Město s podmínkami souhlasilo. Považovalo je ostatně za výhodné i pro sebe, protože většinu potřebného stavebního materiálu mohlo poskytnout z vlastních zdrojů - písek z městské pískovny, cihly z městské cihelny, dříví z městských lesů. Ze dvou nabízených pozemků zvolili nakonec představitelé okresní správy místo na severozápadním okraji města Za Podskalím, užívané jako dobytčí tržiště. Zpracování projektu nové budovy státní správy bylo zadáno architektovi Ladislavu Skřivánkovi (projektoval mimo jiné školu v Sušici, gymnázium v Duchcově). Ten se rozmáchl skutečně do široka a vyprojektoval podle požadavků investora monumentální obdélníkovou budovu, do které umístil okresní úřad, okresní soud, berní úřad, berní správu, úřad důchodové kontroly, katastrální měřičský úřad, cejchovní úřad, četnickou stanici včetně věžeňských cel, šestipokojový přednostenský byt s celým vybavením, včetně pokojíku pro služku a byt věžeňského dozorce. Stavební povolení bylo vydáno 23. dubna 1926, stavět se začalo koncem listopadu, stavba trvala přes tři roky a stála 4.087.018 korun. Kolaudace proběhla 23. října 1930. Impozantní budova s bohatou výzdobou fasády (například mohutný vstupní portál byl celý vyzlacený) se stala jednou z městských dominant. Domažličanům, přivyklým spíše barokní zástavbě, se ale nelíbila. Zdála se jim příliš moderní, příliš velká a vůbec nepěkná. Pýcha okresní správy dostala ještě před svojí kolaudací přezdívkou "bedna", přetrvávající podnes. A jak byla přezdívkou vžitá, o tom svědčí fakt, že ještě tak před třiceti léty mnozí starší Domažličané, kterých se někdo zeptal, kde je v Domažlicích okresní národní výbor, jen nechápavě krčili rameny. Zato cestu k "bedně" popsali dokonale.

VÝSTAVA V "KUMŠTU"

Galerie Kumšt pod bránou vystavovala v říjnu díla Maxe Švabinského - dřevoryty z let 1919 - 1941 a lepty z let 1906 - 1912.

VÝSTAVA V CHODSKÉM KNIHKUPECTVÍ

V knihkupectví paní Ludmily Haasové vystavoval v říjnu svoji grafiku a EX LIBRIS Jiří Vlach.

O STRANĚ LIDOVÉ

Strana s poněkud složitým názvem Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová má v Domažlicích jednu místní organizaci. Její předsedkyní je paní Anna Procházková. Strana se mimo svého politického působení zapojuje jako jediná ve městě i do společenského a kulturního života Domažlic. Pomáhá jí při tom lidovecká tělovýchovná jednota Orel, jejíž činnost byla obnovena po roce 1990. Předsedkyní domažlického Orla je paní Marie Maňasová. Lidovci spolu s Orlem připravují každoročně kolem 7. května oslavy svátku matek a dětský den, na které zvou celou domažlickou veřejnost. Už po několikáté organizují koncem léta Horskou mši svatou na Čerchově. Ta letošní se konala 30. srpna v 15 hodin a sloužil ji plzeňský biskup Msgre. František Radkovský. Vždy druhou nebo třetí sobotu v říjnu organizují, opět spolu s Orlem, turistický Pochod za Kozinou. Myšlenka uspořádat podobný pochod vznikla při oslavách 100 let existence Kozinova pomníku na Hrádku. Vychází se vždy od sekretariátu lidové strany na domažlickém náměstí, kde je také cíl pochodu. Účastníci si mohou vybrat ze tří tras: 11, 17, a 23 km, střed každé trasy je na Hrádku.

Členové místní domažlické lidovecké organizace pečují od roku 1968 o 14 kněžských hrobů na domažlickém hřbitově, o které se už nemá kdo starat. Ochotně pomáhají i při drobných opravách církevních památek. Členky domažlické městské organizace uklízely po generální opravě prostory kláštera (chodby a klášterní refektář), kostel u Svatých, kde

místní organizace spolu se spolkem přátel muzea vyřezala i všechny křoviny a nálety ze hřbitova před příchodem archeologů.

DOPRAVNÍ SITUACE NA POKRAČOVÁNÍ

Není snad jediné zasedání městského zastupitelstva, aby se na něm nehovořilo o dopravní situaci ve městě. Jak je vidět jde o problém, kde skutečně nebude lehké najít konsensus. Také říjnové zastupitelstvo se k dopravní situaci opět vrátilo. Tentokrát řešilo stížnosti invalidů, že nemají kde ve městě zaparkovat. Situaci by měla vyřešit neplacená stání pro invalidy na parkovišti pod Dubinou. Zastupitelé se dožadovali, aby vzhledem ke stálým připomínkám občanů městský úřad vyhodnotil, jaké klady a zápory městská vyhláška, určující systém dopravy v městské památkové rezervaci, přinesla. Pracovník městského úřadu ing. Koš na tuto připomínku zastupitelům vysvětlil, že je k vyhodnocení účinnosti vyhlášky stanovena lhůta tři letní a tři zimní měsíce. Po uplynutí této doby úředníci městského úřadu dopady vyhlášky vyhodnotí a případně navrhnou zastupitelstvu její změny.

POČASÍ V ŘÍJNU

Říjen byl celý nějak ušmouraný, bylo střídavě deštivo a polojasno, hezkých slunečných dní pomálu. Noční teploty klesly až k +3 stupňům C, denní se pohybovaly v rozmezí od +9 do + 18 stupňů.

LISTOPAD

VZPOMÍNKOVÝ VEČER

Městské kulturní středisko, Kruh přátel hudby a pěvecký sbor Čerchovan uspořádaly 5. listopadu ve velkém sále městského kulturního střediska vzpomínkový večer, věnovaný letošnímu 100. výročí narození a 10. výročí smrti paní Boženy Hezké. V programu večera vystoupil Čerchovan se sólisty Kamilem Jindřichem - baryton a Markétou Šléglovou - soprán a klavíristky Věra Hrochová a Alena Svobodová.

SOKOLSKÉ OSLAVY

V pátek 20. 11. si členové Tělovýchovné jednoty Sokol Domažlice připomněli 130. výročí založení sokolské jednoty v Domažlicích. V malém sále městského kulturního střediska se sešlo na osmdesát členů a příznivců Sokola, které uvítal houslový soubor základní umělecké školy hymnou a sokolskými písněmi. Starosta domažlické sokolské jednoty pan Josef Váchal pak přivítal všechny přítomné. Sokol byl v období od svého založení až do roku 1938 jednou z nejaktivnějších občanských organizací v Domažlicích. Sokolové nejen cvičili, ale i pořádali kulturní večery, přednášky, hráli divadlo. Po obnovení Sokola v roce 1990 se však k němu v Domažlicích hlásí už jen málo, vesměs starších členů a příznivců. To ukázala i zmíněná vzpomínková slavnost, které se zúčastnili převážně lidé kolem padesátky a výše. Proniknout se sokolskými ideály do širší veřejnosti se ostatně nepodařilo celorepublikově. Sokol byl neodmyslitelně spjat s myšlenkami vlastenectví a slovanské vzájemnosti. Dnes je ovšem jiná doba a právě

tyto ideály málokoho z mladších osloví. A Sokol sám stále hledá svoji pozici ve změněném občanském společenství. Tou velkou silou, jakou býval dříve, už asi ale bude jen stěží.

VÁNOČNÍ TRHY

se staly v posledních letech překrutnou módou. Návštěvníky na ně většinou láká bombastická reklama, slibující nízké ceny a rozsáhlý sortiment zboží. Většinou se ovšem prodává obvyklý sortiment za obvyklé ceny. Tak tomu bylo i na vánočních trzích, které se konaly 20. - 22. listopadu ve sportovní hale Tělovýchovné jednoty Jiskra Domažlice. Lidé z nich odcházeli dost zklamáni a vystavovatelé se patrně mimořádných tržeb nedočkali.

PSÍ ZÁVODY

Základní kynologická organizace Domažlice II "U Jezera" Českého kynologického svazu a skupina služební kynologie Okresního ředitelství Policie ČR Domažlice uspořádaly 21. listopadu První ročník podzimního závodu služebních psů. Závod se konal na zasněženém cvičišti v areálu chovné stanice policejních psů. Zúčastnili se ho i psovodi celní správy se svými čtyřnohými pomocníky.

ZRUŠENÍ NADACE ZA STARÉ DOMAŽLICE

V tomto roce vstoupil v platnost nový zákonný předpis o zřizování nadací. Registrace nadace je podle tohoto předpisu možná pouze tehdy, jestliže nadace prokáže základní nadační jmění ve výši 500.000,- Kč. které musí zůstat minimálně v této výši po celou dobu existence nadace. Převážná většina nadací existujících na malých městech ovšem tuto podmínku nesplňuje, Těm proto dává zákon možnost přetransformovat se na veřejně prospěšné společnosti. Nadace Za staré Domažlice, působící v našem městě, má kmenové jmění minimální. Její existence

byla v minulosti závislá na sponzorských darech a na okresním úřadu, který hradil náklady na některé nadační akce. Finanční možnosti okresního úřadu jsou však stále omezenější a podpora sponzorů je minimální. Představenstvo nadace vzalo v úvahu tyto skutečnosti a rozhodlo činnost nadace ukončit. Zbylé peníze budou podle znění stanov rozděleny na tři stejné díly a předány každému ze tří zakladatelů nadace: město použije svůj díl na úpravu zahrady pod Chodským hradem, arciděkanství na opravu věže arciděkanského chrámu a Muzeum Chodska na pořízení regálů do depozitářů v Chodském hradu.

Nadace Za staré Domažlice vznikla v roce 1991. Jejími zakladateli byly okresní úřad - referát kultury, Muzeum Chodska a několik domažlických občanů. Okresní úřad musel po změně rozpočtových pravidel platných pro okresní úřady z nadace vystoupit (v roce 1996). Nadace pak změnila svůj statut a jejími zakladateli se staly Město Domažlice, Římskokatolická farnost Domažlice a Muzeum Chodska.

ČESTNÉ OBČANSTVÍ BOŽENĚ HEZKÉ

Městská rada rozhodla udělit čestné občanství in memoriam paní Boženě Hezké, koncertní zpěvačce, klavíristce a dlouholeté sbormistryni domažlického pěveckého sboru Čerchovan k letošnímu stému výročí jejího narození. Nebývá zvykem udělovat čestná občanství in memoriam, protože ze zákona plynou čestnému občanovi určitá práva, která samozřejmě in memoriam nemůže využít. Nicméně paní Božena Hezká byla významnou a obětavou členkou domažlické kulturní obce a uctění její památky, byť trochu netradičním způsobem, je činem zcela jistě záslužným.

Božena Hezká, dívčím jménem Rožd'álová se narodila 17. 12. 1898 v jihočeské Třeboni v rodině lékaře a učitelky hudby. Navštěvovala Jeremiášovu matiční školu, lyceum a učitelský ústav v Českých Budějovicích a své hudební vzdělání završila absolutoriem na mistrovské škole v Praze. Stala se učitelkou klavírní hry a zpěvu. V roce 1922 se provdala za domažlického městského stavitele ing. Josefa Hezkého a

s ním přišla do Domažlic. Stala se blízkou spolupracovnicí hudebního skladatele a národopisce Jindřicha Jindřicha, v roce 1937 převzala vedení pěveckého sboru Čerchovan jako jeho sbormistryně a v této funkci vytrvala plných 42 let. Za tuto dobu řídila 150 koncertních vystoupení sboru. Jako učitelka klavírní hry a zpěvu vychovala několik generací hudebníků a zpěváků, z nichž někteří si vydobyli úspěch jako koncertní umělci.

Božena Hezká je nesporně jednou z nejvýraznějších postav domažlického kulturního života dvacátého století.

VÝSTAVA PANENKY Z CELÉHO SVĚTA

Zajímavou výstavu, kterou potěšilo zejména děti, připravilo ve svých výstavních prostorách v budově Muzea Jindřicha Jindřich Muzeum Chodska. Díky laskavosti manželky v minulém roce zesnulého námořního kapitána Josefa Freye z Postřekova mohlo svým návštěvníkům představit zcela ojedinělou sbírku - téměř stovku panenek z celého světa. Josef Frey zbrázdil jako námořník opravdu téměř celý svět. A v každém přístavu, kde jeho loď zakotvila, si koupil na památku panenku. V jeho sbírce najdeme panenky z Afriky, z arabských zemí, křehké panenky z Číny a z Japonska, panenky Indiánů a dokonce i jednu eskymáckou. Unikátní sbírka přilákala do muzea desítky návštěvníků. Potěšila srdce dětí i dospělých a ty druhé dokázala v předvánočním ruchu a shonu přenést na chvíli do jiného světa, do světa jemné krásy a fantazie.

Autor sbírky, Josef Frey se narodil v roce 1906 v Postřekově. Zemřel v roce 1997, v požehnaném věku 91 let.

VÝSTAVA KERAMIKY

Zajímavou výstavu připravila na předvánoční čas Galerie bratří Špillarů. Veřejnosti na ní představila svoji keramiku polská výtvarnice Anna Spaczyńska - Tomská. Vystavované užitkové a dekorační předměty

i keramické obrazy sklízely zasloužený obdiv návštěvníků. Jednotlivé exponáty bylo možné po skončení výstavy zakoupit. Nebyly zrovna levné, ale několik se jich přece jen prodalo.

MUZEUM SE STĚHUJE

V listopadu převzalo Muzeum Chodska rekonstruované prostory Chodského hradu a ihned se začalo stěhovat. Do konce měsíce svezlo muzejní exponáty ze všech provizorních depozitářů, kam byly přestěhovány po požáru hradu. Také architekt budoucí expozice, ing. arch. Mastný z Plzně obnovil práci na realizaci svého projektu, kterou po požáru hradu musel přerušit. Muzejníci předpokládají, že expozice bude připravena přijmout první návštěvníky nejpozději na počátku příští sezóny, tedy v květnu 1999.

POČASÍ V LISTOPADU

bylo už opravdu zimní. Do 5. listopadu byly ještě teploty poměrně vysoké, přes den až + 16 stupňů, ale po tomto datu začaly rychle klesat, kolem 15. listopadu už noční teploty klesly pod bod mrazu (-1 až -3 stupně), denní do +5 stupňů C. První sníh napadl letos 22. listopadu a občas sněžilo až do konce měsíce, žádná velká sněhová nadílka to ale nebyla, vesměs sníh v noci napadl a přes den ho většina zase roztála.

PROSINEC

NOVÝ TURISTICKÝ PŘECHOD

Už v pořadí čtvrtý turistický přechod z Čech do Bavorska bude provozovat Město Domažlice. 1. prosince otevřeli přednosta Okresního úřadu Domažlice Pavel Faschingbauer a starostové obcí Domažlice Jan Látka, Furth i/Wald Reinhold Macho a starosta Waldmünchenu lyžařskou turistickou stezku Pod třemi znaky - Brombeerriegel. O přechod se budou starat městské lesy.

BENEFIČNÍ KONCERT

1. prosince se ve velkém sále městského kulturního střediska uskutečnil benefiční koncert nadace Jana proti AIDS, na kterém účinkovali učitelé a žáci Základní umělecké školy v Domažlicích a hudební školy z Furth in Wald.

OTEVŘENÍ PENNY MARKTU

Tak už k nám dorazil Penny. Síť velkoobchodů s potravinářským a dalším zbožím se utěšeně rozrůstá i v Domažlicích. Z velkých potravinářských řetězců přímo ve městě byl do 1. prosince zastoupen jen Julius Meinl (na Hořejším předměstí za Chodskou rychtou). Velkoobchod s potravinami a domácími potřebami má v bývalé "vajíčkárně" za nádražím zemědělské zásobování a nákup a posléze je na Bezděkovském předměstí velkoobchod Panský dvůr, postavená na místě bývalého stejnojmenného hospodářského dvora. Penny ovšem láká nejvíce, především bezkonkurenčně nízkými cenami. Mnozí občané jezdili nakupovat do Penny až do Plzně, a proto otevření domažlického Penny Marktu předcházela velká očekávání. Je pravda, že stavba poblíž

jatek, v bývalém areálu Československé autobusové dopravy (ČSAD), vyrostla v rekordně krátkém čase. Všechnu krásu ale nepobrala, ze všeho nejvíc připomíná nepovedenou stodolu. Vlastní prodej je přesně takový, jaký v podobných prodejnách bývá - krabice zboží v jednoduchých regálech a přímo na zemi. Vylov si sám, co potřebuješ. To "vylov si" není nadnesené, protože tahání zboží z krabic a bloudění mezi regály, než to, co hledáte vůbec najdete, opravdu připomíná lov. Kultura prodeje klesla někam na polovinu 19. století. A pak už jen řada pokladen s nekonečnými frontami. A cena? S výjimkou jakéhokoli pití - od minerálek, přes obyčejnou vodu, džusy až k pivu -, které je zde výrazně levnější, se ostatní ceny nějak příliš od ostatních velkoprodejen neliší. Je to s podivem, vezmeme-li v úvahu, že náklady na takovýto prodej musí být skutečně minimální. Zatím má ale Penny stále plno.

PŘEVOD "ČERVENÝCH" KASÁREN

Už od doby první republiky až do roku 1990 bývaly Domažlice posádkovým městem. Předurčila je k tomu jejich poloha na státní hranici. Nejprve, ve druhém desetiletí existence samostatného československého státu, na hranici s fašistickým Německem. To se se svým jasně negativním postojem k Československu příliš netajilo, a tak ke starým domažlickým tereziánským jezdeckým kasárnám přibyly ve třicátých letech nové, za městem na kopci směrem k Dražnovu. Válka skončila, přišel únor 1948 a Domažlice stály opět "na hranici s nepřítelem" - tentokrát na hranici rozdělující země "socialistické" a "kapitalistické". A tak se na západní hranici země začaly zase posilovat stávající a stavět nové vojenské posádky. Domažlická kasárna se rozrostla na rozsáhlý areál pro výcvik pěšáků a dělostřelců. V letech 1951 - 1953 vzniklo u kasáren první domažlické činžákové sídliště, ve kterém bydleli důstojníci zdejší posádky. Protože se sídliště stavělo v době války v Koreji, přezdili mu Domažličané Korea (říká se mu tak dosud). V šedesátých letech pak v těsné blízkosti těchto kasáren vyrostla kasárna nová, tentokrát pro brigádu Pohraniční stráž. Aby se

oboje kasárna rozlišila, vymyslela jakási důvtipná hlava dělení podle výložek na uniformách vojáků. Pohraničnickům, spadajícím pod ministerstvo vnitra, se podle zelených výložek začalo říkat "zelení", příslušníkům řádné armády (ministerstvo obrany) podle červených výložek "červení". Tak se říkalo i kasárnám - zelená a červená. Když byly po roce 1990 jednotky umístěné v Domažlicích zrušeny, převzala zelená kasárna jako svoje sídlo Policie České republiky. Červená kasárna tehdy ministerstvo obrany nabídlo městu, prostřednictvím převodu přes okresní úřad. Snad to bylo tím, že vztahy mezi okresním úřadem a městem nebývaly v těch létech příliš harmonické, snad někdo zaspal, krátce převod se v době, kdy pro něj byly neoptimálnější podmínky, neuskutečnil. Když město posléze projevilo o červené kasárna zájem, byla už situace podstatně složitější. Nicméně po několika letech došlo letos v prosinci k podpisu smlouvy mezi Městem Domažlice a ministerstvem obrany o převodu větší části areálu a jeho staveb o celkové rozloze téměř čtyři hektary a v účetní hodnotě 110 milionů korun městu. Převádějí se nemovitosti, včetně bývalého posádkového domu (hala pro kulturní akce), cesty, plochy a přilehlé pozemky. Centrální budovu kasáren převzalo město už dříve a změnilo ji na obytný objekt, kde se právě dokončuje 77 nových bytů. V dalších objektech jsou v nájmu různí podnikatelé, o osudu těchto smluv se bude jednat v další etapě. Kasárenské fotbalové hřiště předá město Gymnáziu J. Š. Baara v Domažlicích. Nakonec všechno dopadlo optimálně a konec dobrý, všechno dobré. Jen to nemuselo tak dlouho trvat.

ZRUŠENÍ ČESTNÉHO OBČANSTVÍ

Tak jsme tady měli zase jednu místní aféru. Tentokrát se o ni postaral fakt, že Domažlice kdysi v padesátých letech udělily čestné občanství Klementu Gottwaldovi (do druhé světové války předseda komunistické strany, po vítězství komunistů ve volbách v roce 1946 předseda vlády a poté prezident republiky). Bylo kolem toho spousta dohadů, včetně několika článků v regionálním tisku a celkem zbytečného

rozhořčení. Přísně objektivně vzato: čestné občanství se zpravidla uděluje za konkrétní zásluhy o konkrétní místo. Zásluhy Klementa Gottwalda o město Domažlice jsou nulové. Čestné občanství mu tedy nepatřilo už ani v době, kdy mu je město udělilo (vlastně - snad udělilo, neboť není vůbec jisté, zda udělení někdy vstoupilo v platnost). Byl to tedy tenkrát výslovně jen akt politický. Stejně jako výslovně jen politickým aktem bylo zrušení čestného občanství, na kterém se usneslo městské zastupitelstvo na svém zasedání 16. prosince.

Udělování čestného občanství z politických důvodů je vůbec milým národním zvykem. Kdybychom chtěli podrobněji pátrat jen v dějinách našeho města, našli bychom těch nevhodných čestných občanů určitě víc. Např. generála Syrového, presidenta Háchu a možná i další. Je to stejný problém, jako neustálé přejmenovávání ulic, které nesou jednou to jindy ono nevhodné jméno po kterémsi konkrétní osobě. Nicméně jestliže občany pobuřovalo, že by měl být K. Gottwald čestným občanem jejich města, pak zastupitelstvo udělalo opravdu nejlépe, když na svém druhém zasedání 16. 12. čestné občanství formálně zrušilo. Ovšem představa, že se tím vymaže nebo alespoň vylepší část městských dějin, je značně naivní. Jak udělení, tak zrušení čestného občanství v dějinách města zapsáno zůstává a zůstane. Přinejmenším jako svědectví o čase, ve kterém se ta která událost stala. Dějiny jednoduše nelze přepsat, vylepšit, vymazat. Vůbec ze všeho nejlepší je se z nich poučit a konat napříště moudřeji.

NOVÉ PŘÁTELSTVÍ

Po požáru Chodského hradu zakoupilo město Domažlice devět odvlhčovacích přístrojů Dantherm, které pomohly rychleji vysušit vodou z hašení promáčenou stavbu. V září 1997 je pak město bezplatně zapůjčilo městu Odry v okrese Nový Jičín, postiženému povodněmi, které s sebou přinesla stoletá voda. V tomto městě bylo zaplaveno více než tři sta domů. Přístroje tamní radnice půjčovala občanům, vždy na dobu jednoho týdne jedné rodině, aby se vystřídal co nejvíce

postižených domácností. Letos v prosinci vrátilo město Odry přístroje do Domažlic. S nimi přišel i milý dopis od tamního starosty pana ing. Pavla Matějů. Děkuje v něm Domažlicím a jmenovitě jejich starostce paní Jaroslavě Wollerové a bývalému městskému tajemníkovi panu Zdeňkovi Kadlecovi za rychlou pomoc, kterou Odrám poskytli. "Přejeme vám, aby vaše město nikdy podobná přírodní katastrofa nepostihla, ale věřte, že v případě potřeby máte v Odrách své přátele", uzavřel svůj dopis ing. Matějů.

ZAČALA REKONSTRUKCE BRÁNY

V prosinci začala celková rekonstrukce historické východní gotické domažlické brány. V zimě budou probíhat opravy uvnitř stavby, na jaře pak přijde na řadu vnější plášť. V té souvislosti se město s památkáři dohodlo na odstranění nápisu "Vítáme vás hu nás", který byl na bránu doplněn někdy v padesátých letech tohoto století a na historické architektuře působí rušivě. Některým občanům Domažlic se to sice nelíbilo, ale stavba bez zmíněného nápisu bude určitě hezčí. Plzeňský památkový ústav navrhoval ve svém vyjádření k rekonstrukci bránu znovu omítnout (byla omítnutá do roku 1911). To by ale na Domažlické byl asi silný tabák, i když je pravda, že kámen, ze kterého je stavba postavená, by omítka nejlépe chránila před nepříznivými povětrnostními vlivy. Návrh plzeňských památkářů, s ohledem na zdejší veřejnost, která už si zvykla na bránu bez omítky, neprošel.

VÁNOČNÍ KONCERTY

17. 12. byl ve velkém sále městského kulturního střediska vánoční koncert základní umělecké školy. Vystoupily na něm houslový, folklorní a taneční soubor, pěvecké sbory, komorní orchestr a dixieland.

19. prosince v 19 hodin se v arciděkanském chrámu konal vánoční koncert pěveckého sboru Čerchovan. Sbor na něm přednesl Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby.

Z HISTORIE DOMAŽLIC

OTEVŘENÍ NOVÉ MĚSTSKÉ NEMOCNICE PŘED ŠEDESÁTI LÉTY

Všeobecná nejistota roku 1938 ovlivnila i událost jinak radostnou, totiž otevření nové domažlické nemocnice. To proběhlo tiše, bez okázalých oslav, které by je jistě za normální situace provázely. Nemocnici město postavilo podle projektu městského stavitele ing. Hrabačky. Stavba byla zkolaudována v únoru, 14. dubna se do ní nastěhovali první pacienti. Primářem nové nemocnice zůstal MUDr. Rudolf Němec. Se souhlasem městské rady nastoupily od 1. prosince na místo civilního personálu nemocniční službu řádové sestry. Osm jich pečovalo o pacienty na jednotlivých odděleních, jedna sestra vedla nemocniční kuchyni. Všechny sestry pak řídila jejich matka představená.

NEZAMĚSTNANOST

Nezaměstnanost, stálá metla této doby, začala už citelněji postihovat i občany našeho města. V právě uplynulém roce se u nás v průměru pohybovala kolem 3,5%. Nejhůře shánějí zaměstnání absolventi škol a ženy s malými dětmi. Téměř bez šancí jsou občané nad padesát let a občané se sníženou pracovní schopností. I přes to, že už také stoupá, je ale u nás nezaměstnanost ve srovnání s jinými místy republiky stále jednou z nejnižších (celostátní průměr se pohybuje mezi 9 - 10 %). Domažlice nikdy nebyly průmyslovým městem - a to je teď výhodou. Další výhodou je rozvoj oblasti služeb a s ním spojený růst pracovních příležitostí v tomto oboru, který přinesla poloha města na hranicích s Německem a jednodenní bavorská nákupní turistika u nás.

POČASÍ V PROSINCI

Do poloviny měsíce bylo poměrně teplo s nočními teplotami kolem nuly, s denními mezi +2 až +8 stupni. Druhá polovina měsíce byla mrazivá, teploty typicky zimní, noční až -4 stupně C, denní kolem nuly až -3

stupně. Před vánoci napadlo větší množství sněhu, na Vánoce sice z větší části roztál, ale už 27. 12. začalo sněžit znovu.

ZÁVĚREM:

Zhodnotit závěrem uplynulý rok? Ponechme to raději létům budoucím. Protože, jak říká Milan Kundera ve svých Směšných láskách: "Člověk prochází přítomností se zavázanýma očima. Smí pouze tušit a hádat, co vlastně žije. Teprve později mu odváží šátek z očí a on pohlédnuv na minulost zjistí, co žil a jaký to mělo smysl".

O B S A H

I. Obyvatelstvo	
Matriční zpráva	2
II. Městská správa	
33. zasedání městského zastupitelstva	3
34. zasedání	3
35. zasedání	3
36. zasedání	4
37. zasedání	4
38. zasedání	5
39. zasedání	5
40. zasedání	5
41. zasedání	6
42. zasedání	6
Ustavující zasedání městského zastupitelstva	6
2. zasedání městského zastupitelstva	7
III. Hospodaření města	9
IV. Městská zařízení	
Správa nemovitostí	15
Technické služby	15
Městské zahradnictví	15
Městské lesy	16
Plavecký bazén	17
Plavecká škola	17
Městské kulturní středisko	17
Videopůjčovna	18
Městská informační služba	18
Knihovna Boženy Němcové	19
V. Politický život	
Volba presidenta republiky	21
Mimořádné parlamentní volby	21
Senátní volby	22
Komunální volby	22
KALENDARIUM	25
Rušný začátek roku - Spory o prodejní místa	26
Hrací přístroje	27
Zvolení přisedícího krajského soudu	28
Městský informační systém	28
Zemřel Karel Kuneš	28
Výstava a autogramiáda v Chodském knihkupectví	29
Problémy se stropy v Chodském hradu	29
Přednáška Zdeňka Procházky	30
Počasí v lednu	30
Nová tajemnice městského úřadu	32
Přestřelka ze žárlivosti	32
Výstava v Kumštu	33
Vernisáž v galerii	33
Domažlice na pohlednicích	33
Svatý Valentýn	33
První sokolské šibřinky	34
Spory o městské dopravní značení	34
Vznik Unie svobody	35
Z historie Domažlic:	
Stanovení počtu městských strážníků	35
Počasí v únoru	36
Nepořádek ve městě	37
Příspěvky organizacím v roce 1998	38
Zemřel syn knížete "světských"	38
Výstava v Kumštu	39

Úspěch žáků umělecké školy	39
Z historie Domažlic:	
Přejmenování Spálené ulice	39
Drobné projekty PHARE	40
Počasí v březnu	40
Domažlickým trojčátkům je rok	42
Prodej bytů do osobního vlastnictví	42
Problémy s kabelovou televizí	44
Koncert	44
Žhář v Kozinově ulici	44
Američtí studenti v Domažlicích	45
Zemřel Karel Hoser	45
Koncert v Auerbachu	46
Stavění májky	46
Chodské prodejní trhy - jaro 1998	46
Žebrání na náměstí	46
Výprodeje zboží	47
Demontáž pivovaru	47
Výstava v muzeu	48
Z historie Domažlic:	
Udělení čestného občanství E. Benešovi	48
Z historie Domažlic:	
Jak jsem přišel do domažlického kláštera	49
Narozeniny Jana Skaly	52
Počasí v dubnu	53
První máj	54
Oslavy výročí osvobození	54
Zasedání zastupitelstva k dopravě	55
Město získává celé dopravní hřiště	55
Trochu smutná statistika	55
Květnové koncerty umělecké školy	56
Hasičská slavnost	56
Výstava v Kumštu	57
Výstava v Chodském knihkupectví	57
Setkání partnerských měst na Čerchově	57
Drogy na školách	57
Opět spory o Čerchov	58
Den dětí s Popelkou	58
Výstava V. Siky	59
Cena Chodska	59
Domažlický půlmaraton	59
Počasí v květnu	60
Začátek Domažlického hudebního léta	61
Koncert ve Falkenau	62
Koncert trubačů	62
Úmrtí I. Beníka	62
Výstava v Kumštu	62
Skončila rekonstrukce varhan	63
Stěhování medvědů	63
Úspěch domažlických atletů-veteránů	64
Zemřel M. Šrámek	64
Vtipný prodej horských kol	64
Zajímavá výstava v Galerii bratří Špillarů	64
Výstava fotoklubu	65
Návštěva dětí v Anglii	65
Rockový klub s lebkou	65
Počasí v červnu	66
Koncert v rajské zahradě	67
Demontáž komína	67

Nové dopravní řešení s problémy	67
Den otevřených dveří Chodského hradu	69
Výstava Václava Hrušky	69
Výstava v muzeu	70
Výstava v Kumštu	70
Sportovní úspěch	70
VETERAN CAR CLUB v Německu	70
Malířka Jana Hrušková	71
Řád augustiniánů Domažlice zklamal	72
Počasí v červenci	75
Určení počtu členů zastupitelstva	76
Prodej akcií	76
Čerchov na fotografiích	77
Zemřel Vít Benčík	77
Chodské slavnosti - Vavřínecká pouť	77
Hasičská soutěž	80
Spory o dopravní řešení	80
Výstava obrazů V. Siky	80
Počasí v srpnu	80
Z historie Domažlic:	
Elektrické osvětlení města	81
Varhanní koncert	82
Úpravy zahrady pod Chodským hradem	82
Z historie Domažlic:	
Září - listopad 1938	82
Znovuodhalení pamětní desky	87
Umělecká škola nechce zůstat v klášteře	89
Znovu prodej bytů	90
Počasí v září	90
Otevřen další turistický přechod	91
Skautské výročí	91
Rekonstrukce sídla okresního úřadu	92
Z historie domažlické „bedny“	93
Výstava v Kumštu	95
Výstava v Chodském knihkupectví	95
O straně lidové	96
Dopravní situace na pokračování	96
Počasí v říjnu	96
Vzpomínkový večer	97
Sokolské oslavy	98
Vánoční trhy	98
Psí závody	98
Zrušení Nadace Za staré Domažlice	98
Čestné občanství Boženě Hezké	99
Výstava Panenky z celého světa	100
Výstava keramiky	100
Muzeum se stěhuje	101
Počasí v listopadu	101
Nový turistický přechod	102
Benefiční koncert	102
Otevření PENNY MARKTu	102
Převod "červených" kasáren	103
Zrušení čestného občanství	104
Nové přátelství	105
Začala rekonstrukce brány	106
Vánoční koncerty	106
Z historie Domažlic:	
Otevření městské nemocnice před šedesáti léty	107
Nezaměstnanost	107

Počasí v prosinci	107
Závěr	109
Obsah	110